

UNIVERSUL ȘCOLII

- *Editorial*
- *Evenimente din viața școlii*
- *Opinii*
- *Didactica*
- *Proiecte educaționale*
- *Edi*
- *Noutăți editoriale*
- *Diverse*
- *Informații utile*

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII

a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA

Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009

Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101

Web: www.ccdab.ro,E-mail: office@ccdab.ro**Director:****Prof. Vasilca Doina Carmen****Redactor șef:** prof. Oros Ligia Elena**Redactori:** prof. Jude Laurențiu, prof. Nandrea Maria, ing. ec. Onișoru Viorica**Colaboratori:** insp. gen. prof. Sandu Cornel
lector univ. dr. Scheau Ioan**Tehnoredactare:** aj. analist programator
Popa Ioan**Corectura:** Prof. Nandrea Maria

© Autorii, conform legislației în vigoare, răspund în fața legii, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a dreptului de autor.

SUMAR

Raport privind desfășurarea simpozionului „Zilele școlii Albei”, ediția XXI - Prof. Nandrea Maria	3
Profesorul, un agent al schimbării / The teacher as a change agent – Prof. Brădilă Laura	4
Curs de formare prin Erasmus+ la centul de lingvistică aplicată Besancon – Prof. Todor Cornelia	7
Proiect cu obiectivele îndeplinite la Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș – Prof. Todor Cornelia	8
Proiecte eTwinning noi la GPN Vinerea – Prof. Huștiuc Nicoletta	10
Pași necesari în educația incluzivă în grădiniță – Prof. Morar Cristina Adriana	11
Erasmus+, mediul dinamic pentru a crește împreună – predare și învățare în secolul XXI - Prof. Mucenicu Claudia Adina	13
Impactul activităților online asupra elevilor și profesorilor – Prof. Oros Ligia Elena	15
Liceul de fete din Alba Iulia (1922-1959) – Prof. Cetean Daniela	16
„No mani s an island...Malta” – Proiect Erasmus+ „Predarea și învățarea în secolul XXI” – Prof. Corfiță George Andrei	28
„Bogățiile toamnei” – Prof. inv. preșcolar Potinteu Elena Cristina, Hondola Liliana Dorina	30
Prevenirea bullyingului în școală – Prof. Demeny Ida	32
Jocul didactic în activitățile de educare a limbajului, în învățământul preșcolar – Prof. inv. preșcolar Feurdean Maria-Garofița	33
Neagoe Basarab, 500 de ani de la moarte - Prof. Galdău Cosmin-Constantin	34
Inteligența emoțională – Prof. inv. primar Crișan Semidia	38

Modalități de realizare practică a obiectivelor particulare pentru fiecare componentă educativă la ciclul primar - 40
Prof. Sav Paraschiva Mariana

Colaborarea școală-familie în procesul de digitalizare al învățământului - Prof. înv. primar Alecușan Elena Gabriela 41

**RAPORT PRIVIND DESFĂȘURAREA SIMPOZIONULUI
„ZILELE ȘCOLII ALBEI”
Ediția a XXI-a , 26 iulie 2021**

Prof. metodist Nandrea Maria, Casa Corpului Didactic Alba

Echipa simpozionului a fost aprobată în ședința Consiliului de Administrație a CCD Alba din data de 30 septembrie 2020 și are următoarea componență: responsabil simpozion profesor metodist Nandrea Maria, iar membrii sunt profesor metodist Oros Ligia, profesor Cătăuță Ioana, profesor Mircea Cosmina, profesor Mureșan Simona și profesor Oancea-Raica Claudia.

Responsabilul simpozionului a diseminat regulamentul care conține informațiile referitoare la simpozion, condițiile de înscriere respectiv condițiile de redactare a lucrărilor pe pagina web a CCD Alba și pe rețeaua Inspectoratului Școlar Județean Alba – albanet.ro. S-au încheiat 14 parteneriate cu Case ale Corpului Didactic din țară.

TEMA SIMPOZIONULUI: Demersul educațional în contemporaneitate

SECȚIUNEA	NR. LUCRĂRI	NR. CADRE DIDATICE
Management instituțional	3	3
Managementul clasei	10	10
Managementul conflictelor – agresivitate și violență	4	4
Curriculum la decizia școlii	6	8
Comunicare și relaționare în activitățile educative	10	12
Deontologie profesională în meseria de cadru didactic	1	1
Rolul proiectelor în realizarea unor parteneriate autentice în educație	9	12
Multiculturalism în sistemul educațional	4	4
Proiecte educative în structuri infodocumentare	3	3

S-au primit în urma anunțului un număr de 50 lucrări de la 57 cadre didactice din județ și din țară. Repartizarea pe categorii de personal este următoarea: 34 profesori, 8 profesori învățământ primar, 13 profesori învățământ preșcolar și 2 bibliotecare.

În contextul actual simpozionul s-a desfășurat on-line.

Fiecare participant a primit diploma de participare iar broșura cu lucrările prezentate s-a postat pe site-ul instituției.

S-a realizat și Cd-ul simpozionului care cuprinde lucrările participanților care și-au dat acordul spre publicare.

PROFESORUL, UN AGENT AL SCHIMBĂRII / THE TEACHER AS A CHANGE AGENT Metode tradiționale-metode active-participative

Prof. Brădilă Laura, Școala Gimnazială Daia Română

Într-o societate aflată în continuă schimbare din toate punctele de vedere, școala, educația și formarea copiilor noștri în general, sunt nevoite să se deschidă spre schimbare, să devină mai flexibile, specifice și adaptate nevoilor beneficiarilor lor și erei în care trăim. De aceea, având credința că „schimbarea lumii începe cu schimbarea personală”, am fost înscrisi în Proiectul „The teacher as a change agent”, finanțat prin Granturile SEE, proiect care-și propune derularea mai multor activități, având o nouă misiune, și anume să dezvolte la experții săi, modalități de gândire noi, muncă pro-activă, creativitate, capacitate de rezolvare a problemelor, îmbunătățirea capacității de luare a deciziilor, de asemenea să dezvolte competențele sociale și emoționale care ajută oamenii să lucreze împreună într-o echipă.

Astfel, începând din luna martie 2019, personal am participat la un curs de curs de formare, workshop, pentru profesorii consilieri și logopezi, apoi am diseminat informația în unitatea școlară, mai exact celor 16 cadre didactice cărora le-au fost împărtășit noul concept modern de predare centrat pe metode noi, active- participative. Apoi, în perioada Aprilie – Mai, au avut loc la școala noastră întâlniri cu părinții și activități interactive și concursuri pentru elevi cu tema „Profesorul ideal al secolului XXI”.

Unele dintre exercițiile utilizate în cadrul facilitării unui grup/echipe de lucru pentru proiecte sau în cadrul clasei de elevi sunt:

1. Exercițiul „check-in” utilizat în facilitarea anumitor grupuri:

Acest instrument oferă anumite sugestii: „Check-ing in” este o modalitate simplă de a începe o sesiune de lucru în echipă, și a lucra la un proiect. Grupurile trec prin diferite etape: când încep un proiect, în timpul proiectului și la sfârșitul proiectului. Facilitatorul poate ajuta grupul, adresând anumite întrebări cheie în diferite momente:

Pasul 1) Managementul timpului este foarte important, pentru întâlniri de echipă eficiente. Ca și facilitator putem introduce anumite limite, pentru a nu se pierde timp cu răspunsuri prea lungi:

-„Într-un cuvânt.”; -„În două cuvinte...”; „Într-o propoziție...”;

Gândește-te la trei lucruri...”

Pasul 2) Ne gândim în ce stadiu este grupul, ce este util pentru ei să reflecteze, la ce să se gândească? Ne gândim la atmosfera generală a grupului, dacă există vreun conflict? Alegem o întrebare de reflecție.

Generale:

-Ce doresc să împărtășesc prin prezența mea la această sesiune?

-Cum mă simt acum? -Ce anume mă încântă / mă îngrijorează acum?

-Ce animal reprezintă starea mea de astăzi? -Ce cântec / film / poveste reprezintă starea mea de astăzi?

-Un lucru surprinzător ce mi s-a întâmplat de curând...

-Un lucru pe care nu îl cunoașteți despre mine...

La începutul proiectului: Cu ce vin eu în acest grup?, Cum mă simt lucrând în acest grup?, Care este viziunea mea despre acest grup?

În timpul proiectului: Cum mă simt lucrând în echipă?, Ce metaforă pot să folosesc care să descrie acest grup?

La sfârșitul proiectului: Ce voi face diferit de acum înainte? Ce am învățat nou?

De exemplu, exercițiul „Portretul”:

- Se ia o foaie A4 în mână și un marker;

- Se alege un fundal muzical;

- Ne îndreptăm spre un alt participant și fără a ne uita pe hârtie, desenăm portretul celui alt în 10 secunde, se scrie numele participantului și i se oferă portretul.

- După 5 minute putem să avem 4-5 portrete ale noastre, din care alegem unul, care ne place.
Întrebări: „De ce ai ales acest desen?”, „De ce este important pentru tine să participi la această activitate?”

- Reflecții: Se observă că în general ne simțim inconfortabili să privim cealaltă persoană în ochi, fiind necesar contactul vizual. Aceasta este o manieră prin care suntem conștienți de prezența celorlalte persoane.

- Este o activitate interesantă ce poate fi folosită ca exercițiu de spargere a gheții și care crește nivelul de energie în clasă. Reflecțiile sunt importante, deoarece participanții sunt întrebați cum vor să devină sau să se schimbe până la sfârșitul cursului. Când înveți ceva nou despre tine, poate fi o nouă perspectivă, o nouă provocare. Este important să se stabilească nivelul atmosferei: „Cum te simți acum?” Te simți confortabil în acest grup? Ce a fost cel mai greu?

- Exercițiul oferă prilejul identificării paternurilor de gândire, stereotipiile, obișnuințele care sunt cele mai grele lucruri de schimbat.

- Atmosfera este plăcută, există mișcare, muzică, umor, creativitate, interacțiune, căutare elemente importante când dorești ceva nou.

TITLUL METODEI: „COLAJ”

Tipul metodei: interactivă

Metode de fixare și implementare: metode practice, lucru în echipă

OBIECTIVE:

- Să dezvolte creativitatea
- Să utilizeze limbajul nonverbal
- Să dobândească noi cunoștințe prin recunoaștere, identificare, descriere și asociere

FUNCȚII:

- **motivațională** - de stimulare a interesului cognitiv, de susținere a procesului de învățare;
- **formativ-educativ-compensatorie** - de exersare, antrenare și dezvoltare a proceselor psihice.

O metodă apreciată și aplicată cu succes la școală, a fost :

STORYTELLING ÎN CINCI PAȘI (tehnici de sintetizare a informației, facilitarea învățării, factorul ludic)

TIPUL METODEI:

- metodă de comunicare
- metodă de fixare și consolidare
- metodă de sintetizare a informației

OBIECTIVE:

- să summarizeze conținutul temei studiate respectând pașii indicați
- să reconstituie ideile principale ale temei studiate în etapa de predare a noilor cunoștințe

FUNCȚII:

- **cognitivă** - de dirijare a cunoașterii în scopul însușirii unor cunoștințe;
- **motivațională** - de stimulare a interesului cognitiv, de susținere a procesului de învățare;
- **formativ-educativ-compensatorie** - de exersare, antrenare și dezvoltare a proceselor psihice.

FORMA DE ORGANIZARE A ACTIVITĂȚII:

- frontal, combinat, individual

DESCRIEREA ETAPELOR DE REALIZARE A METODEI

-context-

Această metodă se poate folosi cu succes atunci când se urmărește sintetizarea/ consolidarea informațiilor predate într-o nouă sesiune/lecție, fără a solicita excesiv participanții/elevii, integrând factorul ludic, știindu-se faptul că metoda povestirii detensionează instant, făcând trimitere la perioada copilăriei și astfel transformând învățarea în joc.

1. În etapa de fixare de cunoștințe (sau spre finalul sesiunii), trainerul/profesorul invită audiența la un moment de reactualizare a informațiilor parcurse. Este indicată crearea unei atmosfere

propice metodei alese, cum ar fi muzică în surdină, reducerea iluminării, etc. Atmosfera contextuală asigură în mare parte reușita acestei metode.

2. Pe tablă/whiteboard/flipchart, trainerul/profesorul notează următoarele expresii:

- A fost odată ca niciodată...
- În fiecare zi.....
- Într-o zi...
- De atunci înainte...
- Iar acum...

3. Le explică apoi participanților/elevilor exercițiul care urmează a fi efectuat. Fiecare dintre aceștia, pe caiet sau pe o foaie de hârtie vor alcătui o așa-zisă poveste în cinci pași, cu referire la conținutul temei studiate, folosind doar cinci propoziții succinte, care să înceapă după cum este exemplificat în prealabil. Va încuraja ingeniozitatea și creativitatea, menționând faptul că într-o poveste orice poate fi posibil atâta vreme cât finalul este unul fericit și Binele învinge întotdeauna Răul. Timp de lucru 5-10 minute.

4. După expirarea timpului alocat, trainerul/profesorul va invita câțiva participanți/elevi să dea citire poveștilor compuse de către aceștia. De asemenea, îi va încuraja să folosească titluri sugestive și să fie cât mai creativi posibili.

RESURSE MATERIALE

- Tabla/whiteboard, cretă/marker;

RESURSE UMANE

- Trainer/profesor, participanți/elevi;

REZULTATE AȘTEPTATE

- Creșterea abilității de a sintetiza;
- Fixarea cunoștințelor;
- Facilitarea învățării prin integrarea factorului ludic în procesul de educație;

Acestea sunt câteva exemple de metode, ele fiind mult mai multe. Părinții, în număr de 28, au fost foarte încântați de temele prezentate, de modernitatea și eficacitatea lor, fapt dovedit de feed-back-ul de la sfârșitul sesiunii de prezentare (completarea fișelor de participare, chestionare de satisfacție).

Elevii, beneficiarii direcți ai proiectului au fost deosebit de activi, dornici să participe la temele (în număr de 10), propuse și rezolvate, dând dovadă de imaginație și creativitate. Din acestea ne propunem să reluăm și anul școlar viitor, abordându-le sub altă formă.

Prin derularea acestui proiect ne-am dorit schimbarea atitudinii față de procesul de predare-învățare prin crearea unor situații de învățare complexe, dar și deschise, în care elevi își facilitează și organizează individual și în grup, propriul proces de învățare: prin învățare experiențială sau învățare bazată pe sarcină, iar profesorul să preia rolul facilitatorului, concentrându-și atenția spre importanța feedback-ului oferit elevilor.

CURS DE FORMARE PRIN ERASMUS+ LA CENTRUL DE LINGVISTICĂ APLICATĂ BESANÇON

Prof. Todor Cornelia, Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș

Proiectele de mobilitate în domeniul educației școlare sunt proiecte derulate în cadrul Programului Erasmus+, proiecte prin care profesorilor le sunt oferite oportunități de învățare în contexte formale, nonformale și informale. Una dintre mobilitățile proiectului Erasmus+ „Predare și învățare în secolul XXI” a urmărit perfecționarea unui profesor de limba franceză, printr-un curs de 10 zile, la o prestigioasă instituție de învățământ superior din Franța, Université de Franche-Comté din Besançon.

Această universitate propune, prin Centrul de Lingvistică Aplicată, pe lângă cursuri universitare, o paletă bogată de cursuri de învățare a limbilor străine, primind, în fiecare an, peste 4.000 de stagieri din diverse țări de pe întreg mapamondul. Centrul de Lingvistică Aplicată oferă diverse opțiuni de învățare a limbilor, dar este renumit pentru formarea profesională a profesorilor de limba franceză ca limbă străină. Una dintre modalitățile prin care sunt derulate aceste cursuri este Universitatea pedagogică de vară.

Deși oferta din acest an a Universității pedagogice de vară a fost simțitor redusă de pandemia Covid 19, ca participant la mobilitate am avut posibilitatea selectării și parcurgerii a trei module interesante și utile în același timp, reușind să le completez, după-amiezile, cu ateliere și activități culturale.

Primul modul a abordat pedagogia diferențiată. Formatorul, Jean-Marie Frisa, autor de cursuri și publicații de specialitate, ne-a convins, dacă mai era nevoie, de utilitatea abordării diferențiate a elevilor, punându-ne la dispoziție diverse resurse și implicându-ne în activități de utilizare sau creare de materiale didactice. Modulul despre motivarea adolescenților printr-o pedagogie activă, susținut de prof. Linda Maldji, ne-a purtat prin universul instrumentelor numerice, al filmului și al muzicii franceze, prin rețele sociale sau manuale de limba franceză. Al treilea modul, „Învățarea prin joc”, prin însăși natura sa, dar și prin abordarea unei formatoare de excepție, dna Francine Beissel, a fost preferatul multora dintre cursanți, profesori de limba franceză din Turcia, Japonia, Israel, Arabia Saudită sau Italia.

Atelierele propuse au prilejuit, în principal, contactul cu realitățile culturale franceze. La acestea s-au adăugat două ateliere de exploatare a cântecului francofon și unul consacrat francofoniei.

Programul a fost completat cu seri culturale – spectacole, piese de teatru în aer liber, concerte, precum și cu vizitarea obiectivelor culturale ale orașului în care s-a născut Victor Hugo și a cărei Citadelă cu fortificații Vauban seamănă cu Cetatea Alba Carolina.

„Material realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene. Conținutul prezentului material reprezintă responsabilitatea exclusivă a autoarei, iar Agenția Națională și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care informația este folosită.”

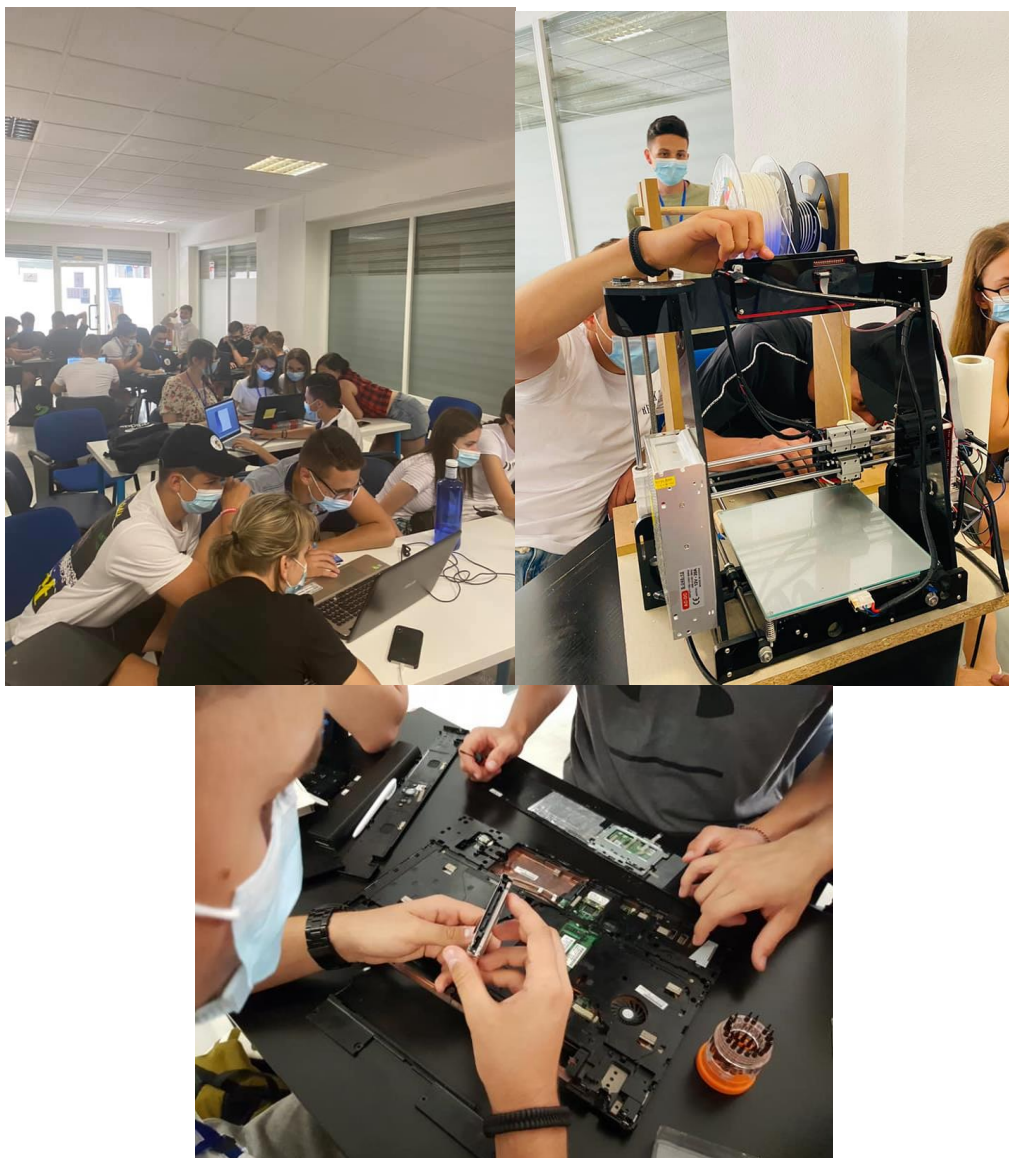
PROIECT CU OBIECTIVELE INDEPLINITE LA COLEGIUL NAȚIONAL „LUCIAN BLAGA” SEBEȘ

Prof. Todor Cornelia, Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș

Proiectul Erasmus+ „Competențe TIC prin practică europeană” și-a atins obiectivul principal odată cu mobilitatea celor 28 de elevi care, într-o perioadă cu foarte multe restricții cauzate de situația pandemică, au reușit să participe la activitățile de practică în domeniul informaticii și IT, prevăzute a se desfășura în Granada, Spania.

Fiind primul proiect de formare profesională al unor elevi de la specializarea matematică-informatică de la Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș, toți participanții, elevi și profesori, au privit cu emoție desfășurarea mobilității. S-au pregătit printr-o actualizare a cunoștințelor de informatică și TIC de care presupuneau că au nevoie, au urmat un curs de limba engleză-limba de comunicare în timpul mobilității, au participat la activități de pregătire culturală și pedagogică.

Cu un bogat bagaj de cunoștințe teoretice, cei mai buni elevi „informaticieni” ai colegiului au fost în mod plăcut surprinși să constate că aplicarea în practică a acestor cunoștințe era mai simplă decât se temuseră, că activitățile se desfășurau firesc și că munca în echipă, alături de colegi, avea un farmec aparte. Pe de altă parte, după câteva zile în care au remarcat nivelul cunoștințelor elevilor, firma unde efectuau stagiul le-a pus la dispoziție aparatură mai complexă cu ajutorul căreia să-și exerseze abilitățile.

Pentru profesorii însoțitori, care au fost obligați să fie prezenți pe tot parcursul orelor de practică, era o adevărată plăcere să-i observe cum, reveniți la locația de cazare, analizau detalii ale zilei „de muncă”.

Ar fi prea simplist să considerăm că mobilitatea a constat doar în practica propriu-zisă. Împărțirea spațiului de cazare cu alți colegi, respectarea regulilor, organizarea timpului liber în grup, toate acestea au dezvoltat capacitatea de adaptare și abilitățile de interrelaționare. Pentru a

completa tabloul dezvoltării personale a elevilor participanți, se pot adăuga activitățile culturale, vizitele și excursiile la care aceștia au participat.

„Material realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene. Conținutul prezentului material reprezintă responsabilitatea exclusivă a autoarei, iar Agenția Națională și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care informația este folosită.”

PROIECTE ETWINNING NOI LA GRĂDINIȚA CU PROGRAM NORMAL VINEREA

Prof. Huștiuc Nicoletta, Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir/G.PN.. Vinerea

În acest an școlar Grădinița cu Program Normal Vinerea, unitate arondată Școlii Gimnaziale Nr. 3 Cugir, Școală eTwinning încă din 2017, datorită rezultatelor obținute în anul școlar precedent, 2020/2021, respective 5 certificate naționale de calitate și 4 certificate europene, atât pentru cadre didactice cât și pentru copii, am hotărât participarea la alte noi proiecte, pentru început „Little prince/Micul prinț”, proiect la care sunt fondatoare alături de o colegă din Grecia, apoi „Kamishibai theatre/Teatru Kamishibai”, proiect unde suntem parteneri alături de Turcia și Polonia, iar alt proiect interesant este „Intelligence of nature”, proiect de mediu, parteneri alături de colege din Turcia și Lituania.

De ce lucrăm în paralel în mai multe proiecte? Deoarece multe din teme se pliază pe curriculum pentru învățământul preșcolar, iar proiectele nu sunt toate pe durata unui an școlar, astfel încât putem trece prin toate momentele, chiar dacă va fi de lucru, noi iubim să lucrăm în proiecte, să colaborăm cu cadre didactice din spațiul European, să facem schimb de experiență cu alte instituții, să ne întâlnim chiar și online cu alți copii din alte școli și grădinițe.

În fiecare proiect avem pagini foarte bine organizate, activitatea precisă, astfel încât să putem realiza cu acordul părinților participarea copiilor la activități, sincron și asincron. Pentru fiecare din proiecte au avut loc etapele inițiale precum alegerea logo-ului proiectului, chestionare

inițiale pentru cadre didactice, părinți, copii, realizarea paginilor, activități comune, întâlniri de proiect și așteptăm cu interes fiecare activitate pentru a ne bucura de împărtășirea cunoștințelor și rezultatelor comune. Cadrele didactice care participă în proiecte eTwinning sunt, de regulă, persoane devotate carierei și copiilor, care doresc să se perfecționeze și participă cu mare interes la activități, astfel încât să avem cu toții rezultate scontate, pe bună dreptate, dat fiind faptul că un plus al proiectelor eTwinning este faptul că apreciază munca individuală în fiecare proiect în parte, atât munca elevilor cât și a profesorilor.

PAȘI NECESARI ÎN EDUCAȚIA INCLUZIVĂ ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof. Morar Cristina Adriana, G.P.N. Cionești – Liceul Tehnologic „Țara Moșilor” Albac

Educația de tip incluziv este o educație de calitate, accesibilă și care își îndeplinește menirea de a se adresa tuturor copiilor, fără discriminare. În întreaga lume, din ce în ce mai mulți copii care provin din medii defavorizate urmează grădinițele, școlile primare sau gimnaziale. Fiecare copil este diferit și special și are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilități. Toți copiii au dreptul la educație în funcție de nevoile lor. Educația incluzivă are ca principiu fundamental un învățământ pentru toți, împreună cu ... ceilalți, care constituie un deziderat și o realitate ce câștigă adepti și se concretizează în experiențe și bune practici de integrare/ incluziune.

Argumentul acestui material este tocmai ideea că incluziunea poate și este mai mult decât un discurs demagogic, declarativ; ea poate fi pusă în practică prin tehnici concrete de predare și adaptare curriculară individualizată, prin formarea și dezvoltarea conștiinței tuturor copiilor pentru acceptarea diversitară de orice tip. Grădinița are ca scop crearea unui program coerent și coordonat de incluziune a copiilor preșcolari cu diferite dizabilități, de alte etnii, proveniență socială etc. și pregătirea celorlalți copii în vederea acceptării acestora alături de ei, fără diferențe de manifestare comportamentală sau verbală. De asemenea, se impune și implementarea unor strategii coerente de dezvoltare a conștiinței și a comportamentelor copiilor în spiritul toleranței și nediscriminării, a acceptării de șanse egale pentru toți copiii.

Integrarea/ incluziunea poate fi susținută de existența unui cadru legislativ flexibil și realist, de interesul și disponibilitatea cadrelor didactice din școala de masă și din școala specială, de acceptul și susținerea părinților copiilor integrați, de implicarea întregii societăți civile, dar și de nivelul de relații ce se formează și se dezvoltă la nivelul clasei integratoare care se bazează pe toleranță și respect față de copilul cu probleme. Grădinița care îi receptează în colectivitatea sa pe copiii defavorizați și își determină intern „direct și indirect”, atitudinea față de aceștia este alcătuită din: educatoare, părinți, copii, iar la nivel extern, societatea cu numeroase instituții și diverși factori media. O condiție esențială pentru reușita acestor acțiuni comune ale celor trei factori activi din grădiniță este existența unor relații de înțelegere, constructive care se realizează prin atitudini deschise, prin disponibilitate, printr-un „pozitivism” specific ce se cimentează cu voință și convingere.

Educatoarea trebuie să cunoască deficiențele copiilor (printr-o evaluare pe o anumită perioadă) pe care îi are în grupă, în scopul înțelegerii acestora și pentru a-și putea panifica activitățile, în funcție de necesitățile copiilor. Este foarte importantă sensibilizarea copiilor și pregătirea lor pentru a primi în rândurile lor un coleg puțin diferit: ca personalitate, ca și bagaj de cunoștințe, ca și limbaj, ca și mod de acțiune și de a socializa.... Sensibilizarea se face prin simulări: crearea și aplicarea unor jocuri/activități care permit stimularea unor deficiențe, ceea ce determină copiii să înțeleagă mai bine situația celor ce au dizabilități: prin povestiri, texte literare, prin discuții, joc de rol, povești inventate pe o anumită situație!

Grădinița este incluzivă printr-un curriculum flexibil și deschis ce permite adaptări succesive. Nu copilul urmează curriculumul, ci acesta este un instrument menit să sprijine dezvoltarea lui, se adaptează nevoilor și particularităților acestuia. Când spunem „grădiniță incluzivă”, nu trebuie să ne ducem cu gândul la copiii cu CES, ci la fiecare copil în parte, pentru că fiecare are un ritm propriu de dezvoltare și la un moment dat poate avea nevoie de anumite „atenții” speciale în ceea ce privește educația. Există, de asemenea, și anumite situații de risc, în care educatoarea trebuie să cunoască trăirile și comportamentele copilului, pentru a-l sprijini. Riscurile pot apărea din mediul socio-cultural din care acesta face parte, din relațiile de familie care îi determină existența zilnică, precum și modul de dezvoltare, din modelele formale educaționale ce pot exercita un stres deosebit asupra copilului care nu corespunde „normalității” cu care ne-am obișnuit.

Pentru a evalua un copil, eu ca educatoarea trebuie să am în vedere competențele și capacitățile educaționale ale fiecărui copil cu care intră în colectivitate și neapărat, să identific: cum este fiecare? ce știe fiecare? ce știe să facă fiecare? cum (poate) cooperează cu ceilalți.

Din punctul meu de vedere, pentru abordarea unei educații incluzive în grădiniță, educatoarea trebuie să parcurgă următorii pași:

- ❖ să asigure un climat primitiv și deschis prin organizarea mediului educațional cât mai eficient și stimulator;
- ❖ să aibă discuții, în prealabil, cu copiii pentru a se accepta unii pe alții, pentru a negocia, a colabora și a lucra împreună;
- ❖ să asigure un curriculum flexibil și deschis la care să aibă acces și părinții;
- ❖ să evalueze fiecare copil prin observație directă și indirectă pentru a asigura participarea lui adecvată la activitățile curriculare;
- ❖ să asigure accesul tuturor copiilor la programul grădiniței, dar și la modificările și adaptările acestuia;
- ❖ să asigure participarea tuturor familiilor la decizii și acțiuni în favoarea tuturor copiilor;
- ❖ să evalueze permanent și periodic progresele pe care le fac toți copiii, nu numai din punctul de vedere al achizițiilor intelectuale, dar și al relațiilor sociale, al cooperării și colaborării, al dezvoltării imaginii de sine și încrederii în forțele proprii;
- ❖ să elaboreze planuri individualizate, personalizate pentru copiii care au nevoie de sprijin în anumite componente ale dezvoltării și la anumite momente;
- ❖ să ajusteze permanent curriculumul pentru a-l adapta la nevoile educative ale copiilor, chiar și dacă este vorba despre UN SINGUR COPIL, diferit de ceilalți;

În lucrare de față aș vrea să mă opresc asupra unui caz de la nivelul grupei mele. Băiețelul T.M. de 4 ani și 8 luni, vine direct în grupa mijlocie (datorită faptului că stă foarte departe, nu a frecventat grupa mică). Cinci zile locuiește doar cu bunica maternă, iar sâmbăta-duminică își reia locul în familie alături de celălalt frate (mai mic) și părinți. Copilul vine în grădiniță folosind uzual o vorbire „încărcată” cu anumite cuvinte neșlefuite/folosirea perfectului simplu: tăticu, mămică, fusei, mâncai, băui, coptilu, crionul, mîța, cănele, pita, amu; cuvinte care stărnesc râsul colegilor de grupa mare, iar mie ba îmi fură câte un zâmbet, ba mă provoacă spre a-l corecta, iar colegii de grupa mare adresează mereu întrebarea „Ce a spus?”... Mai mult se observă că nu are deprinderi de a ține creionul în mână sau a recunoaște culori (la toate le zice pe „ghicite”...), dar cu mult bun simț și cu bucurie de a se juca și a fi parte, alături de ceilalți copii, din grup! După câteva zile în care a frecventat grădinița, am văzut cu ce am de a face! Pentru a evita marginalizarea și ironia din partea colegilor mi-am trasat următorul plan:

-prin atitudinea față de el trebuie am păstrat o aparență de normalitate, copilul fiind tratat la fel ca ceilalți copii din grupă;

-conduita și atitudinea mea a trebuit să demonstreze celorlalți copii că aveam aceleași reguli ca și pentru ceilalți copii din grupă, însă pentru T.M. trebuiau repetate mai des, în diferite împrejurări!

-mi-am asumat rolul de moderator, promovând contactul direct între copiii din grupă prin direcționarea întrebărilor (către acel copil) care aveau răspunsuri scurte, pentru a putea fi ușor corectat și de a nu fi pus în situația de a reda ceva cu multe cuvinte, propoziții dezvoltate;

-l-am încurajat și l-am stimulat ori de câte ori era nevoie (atât individual cât și frontal), dându-i încrederea în forțele proprii, făcându-l să zâmbească!

Un aspect interesant în toată această problemă este faptul că și părinții vorbesc la fel, cu același accent, cu același fel de a se exprima! Le-am recomandat, așa subtil, că e nevoie să vorbim mai corect în familie pentru că părinții sunt primii educatori ai copilului...!

Cert e că după aproape un an, băiețelul T.M a început să îi copieze pe colegi și să se detașeze puțin câte puțin de "exprimarea" din familie. Deci activitatea în grupul de copii și "corectările din umbră" și-au făcut bine treaba! Constat că educația părinților și consilierea acestora are un rol important în integrarea copiilor cu diferite „afecțiuni” în grădiniță. Rezultatele muncii pentru promovarea incluziunii, atât directe cât și indirecte, față de partenerii educaționali, părinți, apar după intervale mari de timp și sunt efectul unui exercițiu asiduu, susținut și cu multă grijă abordabil!

O planificare nu poate porni așa, tradițional, ca altă dată, de la conținuturi, ci de la personalitățile copiilor, de la caracteristicile și particularitățile individuale. Pe de altă parte, grădinița, ca instituție, nu poate face față singură cerințelor multiple ale unui program eficient de educație. Este nevoie de un parteneriat între grădiniță- familie- comunitate, de o construcție comună în folosul copilului, fără prejudecăți, bazată pe respect reciproc, acceptare, toleranță, indiferent de situația economică, socială sau educațională a părinților. Educatoarea, la rândul ei, trebuie să răspundă diversității și unicității fiecărui copil, să-și orienteze pozitiv atitudinea, limbajul și metodele pedagogice. Copilul preșcolar se află într-un proces de formare în care fiecare gest, fiecare cuvânt, fiecare privire din partea adulților care îl înconjoară poate să îi influențeze imaginea de sine. Este foarte importantă atitudinea educatoarei la acțiunile copilului, apelativele, aprecierea pozitivă sau negativă, pentru a-i da copilului, a pierde încredere în forțele proprii.

În acest sens, educația incluzivă, vizează reabilitarea și formarea persoanelor cu nevoi speciale, aflate în dificultate psihomotorie, de intelect, de limbaj, psihocomportamentală, senzorială, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială, pedagogică. În pedagogia contemporană există o preocupare intensă pentru găsirea căilor și mijloacelor optime de intervenție educativă, încă de la vârstele mici, asupra unei categorii cât mai largi de populație infantilă. Astfel, conștiința copiilor, de la cea mai fragedă vârstă, trebuie formată și dezvoltată, învățându-i pe aceștia că primirea copiilor „diferiți”, alături de toți ceilalți, trebuie făcută nu de dragul lor, în primul rând, și nu din milă pentru ei, ci pentru dreptul fiecărui individ de a participa la acțiuni comune pentru dezvoltarea lui ulterioară, pentru a contribui și el la dezvoltarea comunității în care trăiește.

Bibliografie:

Vrăjmaș, E. (1999) Educația copilului preșcolar, București, Editura ProHumanitas;

www.didactic.ro

Vrăjmaș, E. (2004) Introducere în educația cerințelor speciale, București, Editura Credis

ERASMUS+, MEDIUL DINAMIC PENTRU A CREȘTE ÎMPREUNĂ PREDARE ȘI ÎNVĂȚARE ÎN SECOLUL XXI

Prof. Mucenicu Claudia Adina, Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș

La începutul lunii septembrie 2021 am avut șansa de a participa împreună cu un grup de 10 profesori de diverse discipline ai Colegiului Național „Lucian Blaga” Sebeș, la un stagiul de formare în Granada, Spania.

Această deplasare a fost posibilă datorită implementării proiectului „Predare și învățare în secolul XXI”, finanțat de Comisia Europeană prin programul Erasmus+.

Nu mai este un secret pentru nimeni faptul că predarea și învățarea în secolul acesta, trebuie să se deruleze după alte tipare decât cele consacrate, iar dascălii și elevii deopotrivă ar trebui să se raporteze la realitățile lumii în care trăim.

Să facem învățarea relevantă, aceasta a fost tematica specifică a stagiului derulat între 6 și 10 septembrie 2021, în Granada.

Cursurile au fost susținute de M.E.P. EUROPROJECTS GRANADA (Mobility European Projects), o organizație cu tradiție în proiectele Erasmus+ și care a inițiat legături foarte bune cu mii de profesori români, și nu numai, care i-au trecut pragul în ultimul deceniu.

Contactele pe care le-am stabilit cu profesorii și referenții din Spania vin să confirme faptul că trăim într-un secol în care lucrurile se schimbă în ritm foarte alert, mai ales în privința tehnologiei, care a cunoscut o dezvoltare fără precedent.

În acest sens este necesar să ne ajustăm discursul pedagogic, să nu ne limităm în a transmite informații, în „a preda” ca pe vremuri, ci să căutăm să avem un limbaj comun cu cel al elevilor noștri, al generației digitale.

Mi-a plăcut în Spania modul natural în care profesorul se pliază pe nevoia de cunoaștere a elevilor, precum și nivelul mult mai accesibil al programei școlare. Elevul chiar este în centrul atenției și se încearcă să i se dea fiecăruia posibilitatea de a se afirma, de a-și găsi drumul în viață. Nu există o ierarhie a materiilor, nu sunt importante doar limba maternă și matematica, din dorința de „a intra” la liceu, ci se predau în egală măsură toate disciplinele, astfel încât elevii să-și formeze un orizont, o cultură generală, ca apoi să se canalizeze pe materiile spre care se simt atrași. Temele pentru acasă sunt puține și corespund unui nivel căruia elevii de mijloc să le poată face față singuri, neavând nevoie de ajutorul părinților sau al meditorilor. Timpul liber și pasiunile elevilor își găsesc locul cuvenit în cotidian.

Există și în școlile spaniole probleme sau neajunsuri, dar acestea sunt inevitabile și datorită unei bune colaborări între toți cei interesați de actul educațional, se încearcă a fi surmontate.

În afară de abordarea teoretică a tematicii mobilității de la cursuri și practică de la Colegio Concertado Cerrillo de Maracena din Granada, o școală modernă, digitalizată, profesorii participanți și-au îmbogățit orizontul cunoașterii prin vizitele culturale, care nu fac decât să reamintească privitorului că frumusețea acestei lumi constă în diversitatea ei.

Implementarea și derularea proiectelor Erasmus+ sunt o investiție în formarea cadrelor didactice conform exigențelor secolului XXI și implică un mare plus pentru elevii care au în fața lor exemplul personal al acestor educatori.

Se cuvine în încheiere să amintim și să prețuim efortul depus de echipa de proiect, care prin implicare și mult devotament a făcut posibilă mobilitatea, în ciuda restricțiilor impuse de pandemia de coronavirus.

„Material realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene. Conținutul prezentului material reprezintă responsabilitatea exclusivă a autoarei, iar Agenția Națională și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care informația este folosită.”

IMPACTUL ACTIVITĂȚILOR ONLINE ASUPRA ELEVILOR ȘI PROFESORILOR

Prof. Oros Ligia Elena, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

Anii școlari 2019-2020 și 2020 – 2021 au fost o reală provocare atât pentru elevi cât și pentru cadrele didactice.

Fiecare din actorii implicați în activitatea școlară (elevi, cadre didactice, părinți) au simțit în mod diferit trecerea de la școala on site la școala online. Au avut nevoie să învețe lucruri noi, să improvizeze în unele situații, să încerce să rezolve probleme tehnice uneori nebănuite, să exerseze noi tehnici de lucru cu elevii. Unora le-a fost mai ușor, altora mai greu, clar este că fiecare categorie de persoane a avut câte ceva de învățat.

Competențele digitale au devenit o cerință imperios necesară pentru angajarea viitorilor absolvenți pe piața muncii.

Meseriile viitorului vor suferi transformări importante. În condițiile creșterii exponențiale a aplicațiilor tehnologiei în toate domeniile activităților umane, multe din meseriile actuale vor dispărea și vor fi înlocuite de altele cu un grad ridicat de tehnologizare.

Pentru atingerea cu succes a competențelor necesare elevii trebuie coordonați în acest demers de profesori cu noi abilitați. Reconsiderarea meseriei de profesor este o cerință absolut necesară.

Într-o lume focalizată digital, educația devine din ce în ce mai digitalizată, împingându-ne pe noi, profesori și educatori, să reconceptualizăm ce înseamnă cu adevărat să fii profesor în secolul XXI. Indiferent dacă suntem experți în tehnologie sau doar novice în acest domeniu, trebuie să conștientizăm că tehnologia a devenit o forță esențială care modelează o mare parte din practicile noastre didactice și pedagogice. De asemenea, ne-a impus o serie de cerințe și exigențe și, pentru a îndeplini aceste exigențe trebuie să dezvoltăm un set de abilități digitale cheie. Cele mai importante abilități digitale care sunt fundamental importante pentru orice profesor/instrumente digitale:

- Înregistrarea și editarea clipurilor audio
- Crearea de conținut video adnotat, interactiv și captivant
- Crearea de conținut captivant vizual
- Utilizarea site-uri de rețele sociale pentru a vă conecta, pentru a descoperi conținut nou și pentru a vă dezvolta profesional
- Utilizarea blogurilor și wiki-uri pentru a crea spații participative pentru elevi
- Utilizarea site-urilor web
- Organizare și partajare de resursele interactive cu clasele de elevi
- Crearea de prezentări captivante
- Capacitate de creare de portofolii digitale
- Creare de teste netradiționale

Resursele online permit revoluționarea sistemului educațional, nu numai pentru că sunt convenabile și accesibile, ci pentru că permit ca întregul proces de predare și învățare să devină mai interesant și adaptat elevului digital. Astfel, se realizează o personalizare a învățării. Astăzi, elevii și profesorii beneficiază de resurse online gratuite și resurse online plătite. Fiecare elev preferă resurse diferite în funcție de subiectele de interes și de stilul de învățare.

Este recunoscut că integrarea tehnologiilor digitale în procesul de educație oferă noi oportunități de învățare creativă pentru consolidarea predării inovatoare și pentru îmbunătățirea rezultatelor învățării cursanților. Cu toate acestea, pentru ca tehnologiile digitale să aibă un impact pozitiv trebuie îndeplinite anumite condiții. Acestea includ asigurarea faptului că profesorii au atât competențele adecvate, cât și atitudini pozitive pentru a efectua schimbările necesare.

Eficiența pedagogiilor bazate pe tehnologia informațiilor și comunicațiilor depinde în mare măsură de modul în care noua tehnologie este implementată în sala de clasă. Mai mult, există unele

dovezi că utilizarea necorespunzătoare sau nesigură a tehnologiilor digitale poate avea chiar un impact negativ asupra procesului educațional. Astfel, utilizarea resurselor digitale de către profesorii care nu dispun de abilități digitale adecvate poate avea un impact negativ asupra rezultatelor învățării.

Aceste competențe digitale au o componentă transversală esențială pentru procesul educațional modern și adaptat noilor cerințe. Pentru a putea înțelege natura acestor competențe Uniunea Europeană a conceput Cadrul European al Competenței digitale.

Competențele digitale prezentate de Comisia Europeană în Cadrul European al Competenței digitale pentru cetățeni (DigComp), structurat în cinci domenii: alfabetizarea digitală și informațională, comunicare și colaborare, creare de conținut digital, siguranță și soluționare de probleme. Cele cinci domenii numără 21 de competențe cheie, esențiale pentru viitorul de pe piața locurilor de muncă într-o economie dezvoltată:

1. Alfabetizare digitală și informațională Navigarea, căutarea și filtrarea datelor, informațiilor și conținutului digital; Evaluarea datelor, a informațiilor și a conținutului digital; Gestionarea datelor, a informațiilor și a conținutului digital;

2. Comunicare și colaborare Interacționarea prin tehnologii digitale; Partajarea informațiilor prin tehnologii digitale; Implicarea în societate prin intermediul tehnologiilor digitale; Colaborarea prin intermediul tehnologiilor digitale Netichetă (Netiquette); Gestionarea identității digitale;

3. Creare de conținut digital Dezvoltarea conținutului digital; Integrarea și re-elaborarea conținutului digital; Drepturi de autor și licențe programare;

4. Protejarea dispozitivelor Protejarea datelor personale; Protejarea sănătății; Protejarea mediului înconjurător;

5. Soluționare de probleme Rezolvarea problemelor tehnice; Identificarea nevoilor și a soluțiilor tehnologice; Utilizarea creativă a tehnologiilor digitale; Identificarea lacunelor de competență digitală.

Competența digitală implică utilizarea cu încredere, critică și responsabilă a tehnologiilor digitale în contexte de învățare, de muncă și participare la activități sociale. Include alfabetizare digitală, comunicare și colaborare, alfabetizare media, creare de conținuturi digitale (inclusiv programare), siguranță (inclusiv stare de bine/confort în mediul online și competențe de securitate cibernetică), respectarea proprietății intelectuale, rezolvare de probleme și gândire critică.

BIBLIOGRAFIE:

1. Monica Tilea, Olivier Morin, Oana-Adriana Duta Competențe transversale în educația pentru dezvoltare durabilă și solidaritatea internațională, Ed. Universitaria, Craiova, 2019
2. <https://ec.europa.eu/jrc/sites/jrcsh/files/DIGCOMP-FINAL-%20UPDATED%2002-06-2016.pdf>
3. https://ecdl.ro/uploads/articole/resources/files/Brosura_ECCL_DigComp_RO.pdf

LICEUL DE FETE DIN ALBA IULIA 1922-1959

Prof. Cetean Daniela, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

În societatea transilvăneană de la începutul secolului XX predomina concepția că fetele trebuiau educate acasă, că rolul lor în societate era de a servi familia și viitorul soț. Familia țărănească, la fel ca și întreaga societate, trăia în general după principiile patriarhale. Tatăl avea autoritatea supremă, soția era cea care se ocupa de educarea copiilor, băieții făceau școală, iar fetele aveau menirea de a deveni neveste. Chiar dacă lucrurile s-au schimbat mult după a doua jumătate a secolului XIX, totuși fetele și femeile erau în continuare marginalizate.

În Transilvania s-au constituit numeroase organizații care susțineau emanciparea femeii, care observau marile discrepanțe ce existau între șansele femeilor și ale bărbaților. Tinerilor bărbați le era oferită o experiență socială și o educație în școli cu deschidere spre lume care le era refuzată tinerelor fete. Cele mai încinse discuții privind educația femeilor au fost legate de șansele lor de supraviețuire într-o societate în care „locul lor” era văzut a fi în casă, în gospodărie, și în care nu toate femeile se puteau căsători. Ele nu se puteau căsători pentru că familia lor nu avea dotă. Fetele erau astfel educate spre a nu cunoaște lucruri ce doar bărbaților le era permis să cunoască – care „cutare lucru nu trebuie să-l știe, cutare anume să nu-l facă, și toate aceste fracțiuni dacă le adunăm vedem că ne va da rezultatul tâmpirea.” O handicapare a fetelor prin aceste interdicții care contribuiau la lipsa lor de îndemânare în a se descurca în mod autonom în societate.

În preajma Unirii vocile care solicitau un învățământ egal pentru femei și bărbați erau din ce în ce mai numeroase. Doar educația era șansa pentru ca femeile să se emancipeze, să ajungă să fie tratate ca egale bărbaților. Lumea se mișca înspre egalitatea de șanse, iar România întregită, care a ales calea modernității, nu se putea să meargă spre altă direcție.

În Alba Iulia anului 1919 fetele își vor găsi loc în nou-înființatul *Liceu de băieți Mihai Viteazul* dar cu statutul de eleve particulare (nu puteau participa la ore ci doar la examene). Treptat, părinții își vor trimite fetele la școală, dovadă a schimbării mentalității lor. Acest lucru s-a întâmplat datorită amplelor acțiuni ale organizațiilor feministe dar și deschiderii spre Europa a societății românești în ansamblul ei. E foarte interesant de menționat un aspect ce mi-a fost relatat de unul dintre foștii elevi ai *Liceului de băieți „Mihai Viteazul”*, Goia Cornel, cel care astăzi semnează această carte. La sat exista în vremea aceea obiceiul ca băieții să facă școală, iar fetele să rămână acasă și să moștenească de la părinți casa părintească! Poate și ca o compensare pentru investiția făcută de părinți în educația băieților! Sau, poate și pentru că obligația fetelor era să se îngrijească de părinți și de gospodărie! Cert este că lucrurile se vor schimba, încet dar sigur, iar femeile își vor dobândi cu mari eforturi locul cuvenit în societate.

Dat fiind numărul mare al fetelor care urmau cursurile particulare ale *Liceului „Mihai Viteazul”*, în vara anului 1921 (la începutul lunii iulie), Secretariatul general din Cluj al *Ministerului Instrucțiunii și Cultelor* se adresează primăriei orașului Alba Iulia, aducându-i la cunoștință că a decis înființarea în oraș a unei școli civile de fete, cu 4 clase.

Liceul de fete s-a creat în anul 1922 la inițiativa *Reuniunii femeilor române* care a înaintat o cerere Ministerului Instrucțiunii din București. Prin Ordinul de Ministru nr.83376/1922 s-a deschis *Școala medie de fete* cu 2 clase. În același an, la intervenția directorului Eugen Mera, Ministerul Instrucțiunii avizează crearea a încă două clase cu condiția ca în fiecare dintre acestea să fie cel puțin 20 de eleve. Prin Ordinul 27208/1922 se încredințează directoratul provizoriu lui Eugen Mera. Pentru că s-au înscris câte 20 de fete în fiecare clasă, prin Raportul nr. 5 din 1922 s-a cerut aprobarea deschiderii școlii cu 4 clase. Prin același raport s-au distribuit orele profesorilor care predau la Școala de băieți.

În presa locală a apărut un anunț adresat părinților:

„*Atragem atențiunea părinților că, deschizându-se școala civilă în orașul nostru, să nu-și ducă fetițele în altă parte.*”

În urma acestui anunț s-au făcut înscrieri și pentru clasele a III-a și a IV-a. Numărul acestor înscrieri nu-l cunoaștem dar cu siguranță că a fost îndeplinită condiția referitoare la numărul minim de eleve pe clasă. Cu multă greutate s-a ajuns la această școală, și s-a dorit ca ea să crească, devenind liceu de fete.

O asemenea școală exista pe atunci la Zlatna, dar era slab frecventată. Din aceste motive, Secretariatul general preconiza mutarea la Alba Iulia a acestei școli, pentru care cerea un local corespunzător, precum și un local separat pentru internat, necesar fetelor din Zlatna și împrejurimile ei. Primăria orașului acceptă ideea și oferă pentru cursuri localul de pe strada Primăverii, în care a funcționat în februarie-iunie 1919 *Liceul „Mihai Viteazul”*, iar pentru internat „Reduta” din parcul orașului, la care trebuiau făcute însă adaptările necesare.”Reduta” era locul public de petrecere cu muzică și dans numit și Casino.

Astfel, ziarul „Alba-Iulia” din 15 octombrie 1922 consemna:

„Promenada orășenească situată în mijlocul orașului lângă piața cea mare, are un chioșc cu reduta. Locul de petrecere a locuitorilor pe timpul de vară, întemeiată pe la anul 1854 după mare luptă cu crișmarii din vecinătate, cari prin depărtarea locului de târg își vedeau periclitate interesele lor. În locul chioșcului de mai înainte, la anul 1902 s'a edificat reduta de acum”.

„Reduta orășenească”, era un fel de „club” frecventat de „lumea bună” a orașului: oameni de afaceri, magistrați, avocați, funcționari, profesori. Acesta era un casino civil, iar în actuala Sală a Unirii funcționa un casino militar. După Unire, cazinoul civil, a primit numele de Teatrul Caragiale. În anii comunismului denumirile pe care le-a purtat au fost: „Teatru Comunal”, „Teatru Municipal”, „Casa Municipală de Cultură” și „Cinematograful 23 August”.

După înființarea Universității „1 Decembrie 1918”, fostul Teatrul Caragiale a devenit „Casa de Cultură a Studenților”.

În urma intervențiilor locuitorilor din Zlatna, Secretariatul general din Cluj a renunțat la ideea mutării la Alba Iulia a școlii civile de fete de acolo.

Comunicat al Ziarului Alba-Iulia din 3 septembrie 1922:

***„Școală Civilă de Fete la Alba-Iulia
Se va deschide în toamna aceasta.***

Avem marea bucurie de-a comunica următoarele:

Rugarea trimisă de Reun. Femeilor din loc, în frunte cu d-na Silvia Stoica, a fost aprobată, de Secretariatul din Cluj și propusă Ministerului din București spre aprobare. Dorința noastră, de mai mulți ani s'a împlinit: avem școală civilă de fete, spre bucuria locuitorilor din oraș și jur; care școală, va trebui să se desvolte, treptat, în liceu. Localul în care se vor ține cursurile e cel al liceului Mihai Viteazul, și anume: după masă cursurile pentru fete, înainte de masă pentru băieți. Școala va funcționa sub conducerea Direcțiunei liceului, și cu profesorii dela liceu, Avem nădejdea că cei din oraș și jur vor sprijini, școala mult dorită, neezitând o clipă, de-a-și da fetele la această școală, care în anul viitor se va separa de liceu, câștigându-și edificiu propriu. Înscrierile se vor face la Direcțiunea liceului, după cum se va anunța.”

Neavând un local propriu, școala a funcționat în clădirea primului liceu românesc de stat din Transilvania și anume în cea a Liceului de băieți „Mihai Viteazul” după-masa între orele 14-19, în prezent Liceul de Arte „Regina Maria”. Orele erau predate tot de profesorii liceului de băieți. În presa vremii era prezentată ca o mare victorie crearea școlii atât de mult așteptate de locuitorii orașului și se solicită părinților sprijin material și să-și trimită fetele la școală.

Taxele fiind foarte mari, școala a avut un număr redus de eleve. Părinții înstăriți preferau să își trimită fetele la școlile de la Blaj sau Sibiu, iar țăranii din împrejurimile Albei Iulii își vor trimite fetele la școală făcând mari sacrificii. Școala nu avea nici internat și nici cantină, taxele erau foarte greu de suportat de părinți, căutarea unei gazde era și ea un proces anevoios și costisitor, de aceea unele dintre ele veneau pe jos la școală. Ministerul Învățământului nu sprijinea deloc școala, de aceea sarcina întreținerii și curățeniei acesteia revenea părinților.

Școala medie de fete a funcționat cu patru clase până în 1924, când Ministerul a transformat școala medie în liceu și a adăugat clasa a V-a modernă. Treptat, liceul se completează în fiecare an cu câte o clasă, astfel în anul 1928 avem prima generație de absolvente care susțin la 1 iulie examenul de Bacalaureat. Din 1 septembrie 1928 prin Ordinul de Ministru Nr. 103.883 și Ordinul Inspectoratului Nr.14.797/1928, liceul se mută în alt local, întrucât nu s-a mai admis funcționarea a două licee în același local. Liceul se mută într-un local închiriat, o casă ce aparținuse unei familii obișnuite și care acum trebuia să adăpostească 180 de eleve. Cursurile se vor face și dimineața, și după-masa. Condițiile de lucru erau impropriet și această situație a durat până în anul 1940.

La 14 septembrie 1924 ziarul „Alba-Iulia” publică anunțul:

„Liceu de fete în A.-Iulia

Se face cunoscut, că On. Minister al Instrucțiunii a decis transformarea școlii medii de fete din Alba-Iulia în liceu și deschiderea clasei a V. Înscrierile se fac zilnic între orele 2—5 în localul

liceului de băieți. Taxele sunt pentru inferior 500 Lei, iar pentru superior 800 Lei.

DIR. LIC. DE FETE.”

La **28 sep. 1924** în ziarul „Alba-Iulia” găsim:

„Școalele din orașul nostru

Pentru orice om cu dragoste de cultură, înființarea în orașul nostru a școalei comerciale, **liceului de fete** și a școalei de ucenici este o mare bucurie. Aceste școale, împreună cu liceul de băieți și cu școala primară, vor fi desigur cele mai însemnate instituții în orașul nostru. De aceea publicul e dator să le îngrijască, să le ajute. Se cuvine lauda oamenilor cari s’au străduit pentru înființarea noilor școale și laudă se va cuveni, sprijinatorilor. Dl I. Sandu, directorul liceului de băieți, s’a străduit mult ca orașul nostru să primească noile școale, iar dl E. Mera, directorul **liceului de fete**, ca să transforme școala medie în liceu. Suntem datori să amintim acest lucru.”

La data de **16 august 1925**, redacția ziarului „Alba-Iulia” amintește de o propunere de acordarea a unui nume liceului:

„Acestea propuneri au fost și propuneri au rămas!

Propunem celor chemați să dea un nume liceului de fete din loc, după cum e obiceiul. Și anume, dacă liceul de băieți e Mihai Viteazul, liceul de fete să fie numit cu numele doamnei marelui voevod: „**Liceul de fete Doamna Stanca**”.”

Să urmărim cum se făcea deschiderea unui an școlar în anii ’20 (Ziarul „Alba-Iulia” din **30 sep 1926**):

„Începutul anului școlar. Duminecă, 26 l.c. elevii și profesorii dela școlile secundare din loc: liceul de băieți, **liceul de fete** și școala comercială superioară, au luat parte la serviciul divin în bisericile din centru și din Lipoveni, iar elevii și institutorii școalei primare, în bisericile din Maieri. Preoții celebranți au adresat cuvinte pline de învățături ocazionale către elevi așezemintelor de școală, corurile improvizate din elevi au executat cântări în bisericile din centru și din Lipoveni. Luni, 27 Septemvrie la ora 8. dim. s’au început lecțiile în licee și la școala de comerț, iar în școala primară s-au început încă de Joi, 23. l. c.”

Numărul elevelor a crescut la 149 și în toamna anului 1925 directoare a școlii este numită Maria Petrovan. Timp de 6 ani, școala s-a străduit să dea un învățământ de calitate și în anul 1928 a reușit să dea prima promoție de 14 absolvente cu Bacalaureatul luat. Deși în anul 1922 când a luat ființă școala civilă de fete s-a crezut că într-un an se poate găsi un local separat de liceul de băieți, totuși acest lucru nu a fost posibil și școlile au funcționat împreună cu orar de dimineața pentru băieți și după-masa pentru fete.

În anul 1928 Ministerul Învățământului a interzis ca două școli să funcționeze în același local, prin urmare liceul de fete va fi mutat într-un alt local, într-un spațiu particular închiriat de pe actuala stradă Tudor Vladimirescu, fosta str. Dorobanților, (unde ulterior va fi sediul întreprinderii Vinalcool).

Să urmărim anunțul din **7 septembrie 1928**:

„Direcțiunea Liceului de fete, Alba-Iulia

AVIZ

Liceul de fete din Alba-Iulia anunță pe cei interesați că la 1 Oct. se vor deschide cursurile în noul local închiriat în str. Dorobanților No. 13 care în cursul lunei Sept, se va repara și adapta cerințelor școalei.

Înscrierile se primesc la direcțiune în localul cel vechi. Tot acolo se vor ține și examenele particulare precum și corigențele.

DIRECȚIUNEA”

În legătură cu această mutare, la data de **12 octombrie 1928** din presa locală aflăm:

„Liceul de fete în local propriu închiriat.

Se știa, că liceul de fete din loc a ținut lecțiile pân'acuma în clădirea liceului de băieți: după masa.

Era un mare neajuns acesta. În urma faptului însă, că conform noiei legi școlare se țin cursuri și după masă, liceul de fete nu mai avea loc în clădirea celui de băieți. Astfel direcțiunea și comitetul acestei școale au închiriat pe 3 ani clădirea din strada Dorobanților, a reparat-o și adaptat-o ca să poată ține cursurile acolo.

Luni, 8 Oct., la ora 8 dim. a început cursurile în timp normal, fără întârziere. În prezența elevilor, a corpului profesoral în frunte cu d-na directoare și-a câtorva membrii din comitetul școlar. Părintele prot. A. Baba și dl. profesor de religie. C. Andrea au împlinit sfințirea apei, stropind toate clasele cu aghiazmă și binecuvântând noul lăcaș al institutului, cerând dela Cel de sus rezultat deplin și putere de muncă luminatoare morală.

La acest liceu s-au înscris: cl. I. 37, cl. II. 24, cl. III. 35, cl. IV. 39, cl. V. 19, cl. VI. 13, cl. VII. 17, cl. VIII. 9, cu totul 176 eleve. În corpul profesoral puțină schimbare. Liceul de fete va rămânea în această clădire până când terminându-se noul local de lângă catedrala încoronării, destinat pentru liceul de băieți, va putea lua locul actual al acestuia. Atunci se va proceda și la prevederea liceului de fete cu internat. Comitetul acestui institut lucrează cu multă însuflețire și hărnicie pentru învingerea greutăților cu cari luptă și pentru înflorirea lui.”

Liceul de fete este liceu de stat. Se află tot în str. Dorobanților. Are 7 clase. Funcționează în un local închiriat. Înainte funcționa în localul liceului de băieți, având cursuri după masă. S'a înființat la început cu două clase, în anul 1922, la intervenția Dlui Dr. I. Pop, solicitat de Reun. Fem. Române. La 1928 a dat prima serie de bacalaureate. Are 18 prof. cu 178 eleve, din cari 155 rom. Biblioteca conține 1163 vol. și e cond. de Dș. A. Simu. Are „Congr. Mariană” întem. și cond. de prof. C. Andrea, și „Crucea Roșie”, cond. de dir. Eugenia Dr. Breazu Preș. Eforiei este Dna Amalia Dr. Pop și secr. Dna E. Dr. Breazu.

La tipografia lui Sabin Solomon, în anul 1929, Virgil Cucuiu, profesor la Liceul „Mihai

Viteazul” a tipărit o carte intitulată: „Alba Iulia, din trecutul și prezentul orașului”. La pagina 82 găsim:

La **13 septembrie 1929** ziarul local anunța deschiderea unei cantine:

„Direcțiunea liceului de fete din loc deschide pentru elevele acelui liceu, o cantină școlară, în care elevele vor putea lua amiaza: 3 piese zilnic, pentru taxa de 600 Lei lunar. Tacâmuri vor aduce elevele. Deschiderea acestei cantine este foarte salutară și noi vedem în întrânsa solul internatului de fete, care trebuie să urmeze a se deschide și el. E sigur, că dacă pe lângă acest liceu bun ar fi internat, el ar avea mult mai multe eleve. Părinții fetelor din apropierea Alba-Iuliei, cari își duc fiicele la alte licee, o fac cu durere în suflet, că nu au aici în Alba-Iulia internat, să le poată așeza aici în apropiere.”

Pentru anul școlar 1929-1930 situația înscrierilor a fost următoarea (Ziarul „Alba-Iulia” din **27 septembrie 1929**):

„Înscrierile la toate școlile secundare din loc s-au încheiat.

Resultatul se prezintă astfel:

I.Liceul de băieți : Cl. I. 51; II. 41; III. 42; IV. 40; V. 40; VI. 40; VII. 21 — cu totul 275 elevi.

II.Liceul de fete : Cl. I. 29 ; II. 30; III. 28; IV. 22; V. 20 ; VI. 15; VII. 15 — cu totul 159 eleve.

III. Școala sup. de comerț: Cl. I. 50; II. 25 ; III. 22 ; IV. 28 — cu totul 125 elevi.

Lecțiile se țin iarăși numai înainte de masă.”

Nu cunoaștem data, dar bănuim că într-un târziu s-a găsit și local pentru internatul fetelor, nerezolvată rămânând problema tacâmurilor. Să urmărim ce amintiri are Rafila Maniu din Sebeș, elevă la Liceul de Fete din Alba Iulia, amintiri apărute în „Cartea copilăriilor”, volum coordonat de Dan Lungu și Amelia Gheorghită, „De prin ani adunate”:

Tot din ziarul local aflăm că la Alba Iulia s-a desfășurat examenul de bacalaureat pentru licee din mai multe localități (**18 iulie 1930**):

„Rezultatul examenului de bacalaureat la comisia din Alba-Iulia.

*La comisia dela noi s’au prezentat cu totul 103 candidați, și anume: din Alba-Iulia 21; din Orăștie 28; Aiud 22; liceul Majlath A.-I. 21; **lic. de fete din loc 11.***

*Au reușit la **probele în scris**: 88 înși, respinși 15. Candidații din Orăștie și din A.-Iulia băieți și fete au reușit toți, c. din Aiud: 16, respinși 6. l. Majlath: 12, resp. 0.*

*Au reușit **la oral** 81 : Alba-Iulia: 20, resp. 1; Orăștie 27, resp. 1; Aiud 13 resp. 3; lic. Majlath 11, resp. 1; lic. de fete 10 resp. 1. Resp. la oral 7 înși.*

Au trecut deci cu succes din 103 când. 81 respinși cu totul 22 c. În procente: au reușit 78%; respinși 22%.”

Ne găsim în plină criză a anilor ’30 când la **15 decembrie 1931** același ziar local scria:

„Cazul liceului de fete din Alba-Iulia

*Venirea la guvern a Dlui N. Iorga a lăsat să-se întrezărească perspectiva unei epoci de aur pentru soartea învățământului în țara noastră. Învățătorii și profesorii și-au văzut în sfârșit, realizat un vechi postulat al lor. dl Iorga ministru al școalelor. Dezamăgirea n’a întârziat să vină și să desmintă așteptările acestor pioneri ai civilizației și culturii naționale. Într’adevăr, din motive de economii ... bugetare, dl Iorga nu s’a pregetat să devină reprezentantul cel mai clasic al școalei, un adevărat călău al ei. În goana sa nebună contra școalelor dl. Iorga s’a năpustit și asupra **liceului de fete** din Alba-Iulia. Datorită însă intervenției strașnice a Dlui Ștefan Ciceo Pop în Parlament, liceul de fete a fost menținut. Credem că acei cari au avut inspirația nenorocită de-a alege pe dl Iorga, ca patron a acestui liceu, au suferit o cruntă deziluzie. De știau să-l numească Ștefan Cicio Pop.”*

Casa închiriată pentru școală era total improprie, dar totuși a funcționat ca spațiu școlar până în 1940. Timp de 12 ani fetele au studiat aici și s-a plătit o chirie uriașă de aproximativ 200.000 lei anual. Școala a funcționat cu mari greutăți și a fost de multe ori pe punctul de a fi desființată. Atât profesorii cât și părinții au făcut eforturi deosebite pentru ca școala să funcționeze la un standard înalt.

Cu toate că era o școală de stat,aflăm din presa vremii că existau și alte surse de finanțare..

Ziarul „Alba-Iulia” din 19 august 1934 printr-un comunicat ne dezvăluie:

Eu eram internă. Câți din liceenii de azi m-ar putea crede când le spun că de la Sebeș până la Alba Iulia am mers cu mama 16 kilometri pe jos, ducând pe căruțul de mână salteaua umplută cu paie? Sau că zilnic plimbam tacâmurile în servietă printre rechizite și că uneori cădeau pe jos prin clasă? La micul dejun primeam invariabil lângă ceai câte o felie groasă de pâine neagră cu margarină și marmeladă. În dormitorul friguros erau înghesuite vreo 20 de paturi de fier, aduse și acelea de acasă. Mie îmi făcuse mama o dună de pene, să-mi țină cald. Într-o noapte am simțit pe lângă gâtul meu moliciunea cosiței colegei din patul vecin. Vrând s-o îndepărtez... cosița mișcă! Era coada unei pisici care își găsisese culcuș lângă mine.

ÎNDRUMĂRI

în vederea începerii anului școlar 1934—35 la Liceul de Fete Alba-Iulia

Înscrierea elevelor promovate în cl. II—VII-a se face între 1 — 15 Sept. a. c. iar a celor corigente și cari dau examen de admitere în cl. I-a între 3—6 Sept a. c. și cl. V-a între 10—12 Sept.

Toate elevele sunt obligate să prezinte o cerere de înscriere timbrată legal.

Taxa școlară este de Lei 2850 pentru toate clasele.

Taxa se poate plăti integral la începutul anului școlar, odată cu înscrierea sau în trei rate: la înscriere 1050, rata II-a 100 lei după vacanța Crăciunului și rata III-a lei 800 după vacanța Paștilor.

De taxa școlară nu poate fi scutit nimeni.

Fiițele membrilor corpului didactic și două surori înscrise la liceul de fete vor fi scutite de 400 lei.

Ordinea examenelor:

Examenele de corigență se țin la 1—4 Sept, după programul afișat la liceu. Elevele vor plăti o taxa de lei 100 de fiecare materie.

Examenul de admitere în cl. I-a se ține la 1—2 Sept. a. c. Elevele vor plăti o taxă de lei 80.

Examenul de admitere în cl. V-a se ține la 5 Sept. a. c.

Examenele particulare, de diferență dela 1—10 Sept, după programul afișat la liceu.

Elevele sunt obligate să se prezinte la școală cu uniforma completă făcută conform modelului afișat la școală în timpul înscrierilor.

Elevele de cl. I-a sunt obligate să aibă uniforma completă până la data de 15 Octomvrie a. c.

Deschiderea anului școlar se va face în 16 Sept. a. c.

Cursurile se încep regulat în 17 Sept, ora 8 a. m.

Alba-Iulia, la 14 August 1934.

Directoare, Secretară,
Eugenia Breazu Otilia Bulac

Aflăm din citatul de mai-sus că la data respectivă liceul era de 7 clase, nu de 8, uniforma

elevelor era obligatorie, se dădea examen de admitere în clasele I și a V-a, se plătea o taxă școlară, se plătea o taxă la susținerea examenelor de corigență pentru fiecare materie. Nu o scutire, doar o reducere a taxei de școlarizare aveau fetele cadrelor didactice și situația în care două surori erau eleve la acest liceu.

Abia în octombrie 1940 școala s-a mutat în localul de pe strada Călărași și va funcționa cu 8 clase. După 8 ani, în urma reformei învățământului, școala de fete se va muta în Cetate, în sediul fostului liceu Majlath și va deveni „Școala Medie nr. 1”.

Primul anuar al liceului de fete a fost realizat abia după 20 de ani de la crearea școlii din lipsa fondurilor, a sărăciei populației și regiunii și a chiriei mari plătite pentru școală. Dar activitatea școlii a fost cunoscută autorităților din serbările populare precum și din cercurile locale și rapoartele anuale ale vieții școlare.

În 5 octombrie 1940 conducerea liceului se mută în noul local așteptat de atâția ani. Prin urmare, conform Ordinului Inspectoratului Nr.26.429/1940 liceul de fete se mută în localul Liceului de băieți cu care va mai funcționa o lună, alternativ înainte și după-masă.

În anul școlar 1940-1941 cursurile au început pe data de 1 octombrie și s-au ținut înainte și după-masa, iar din 21 octombrie s-a revenit la școala de dimineață. Liceul a început cu 8 clase bugetare și una extrabugetară aprobată cu Ordinul Ministrului Nr.182.280/1940. Din totalul elevelor înscrise de 327 au promovat la sfârșitul anului 266.

MATERIILE STUDIATE PE ANI DE ÎNVĂȚĂMÂNT
în anul 1940/1941

OBIECTUL	CLASA a I-a	CLASA a II-a	CLASA a III-a	CLASA a IV-a	CLASA a V-a	CLASA a VI-a	CLASA a VII-a	CLASA a VIII-a
Religie ortodoxa	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da
Religie catolică	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da
Limba română	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da
Limba Engleză	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da
Istorie	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da
Geografie	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da
Științe naturale	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da
Matematică	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da
Gospodărie	Da	-	-	-	-	-	-	-
Muzică	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da
Fizică-chimie	-	-	Da	Da	Da	Da	Da	Da
Igiena	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da
Latină	-	-	Da	Da	Da	Da	Da	Da
Limba elină	-	-	-	-	-	-	-	Da
Limba italiană	-	-	-	-	Da	Da	Da	Da
Limba germană	-	-	-	Da	Da	Da	Da	Da
Filosofie	-	-	-	-	-	Da	Da	Da
Drept	-	-	-	Da	Da	Da	Da	Da

Viața școlară este un capitol foarte interesant de studiat așa cum o arată anualele păstrate cu mare grijă în arhive. Pentru anul școlar 1940/1941, un an special din toate punctele de vedere, serbările au fost relativ puține dar totuși s-au organizat. Anul școlar s-a deschis cu *Serviciul Divin* și cu cuvântul diriginților. Pe 8 noiembrie s-a sărbătorit *Ziua Maiestății Sale, Regele Mihai I*, pe data de 10 mai *Ziua instaurării monarhiei*, pe data de 21 mai s-a celebrat *Ziua Maiestății Sale Regina Mamă Elena*. De Ziua de 10 Mai întreaga școală a defilat în costum național. S-au mai organizat diferite comemorări ale eroilor naționali sau au fost evocate personalități ale literaturii române. A funcționat în școală o societate de lectură care a promovat poeziile lui Mihai Eminescu, George Coșbuc, Octavian Goga. A existat un cor al școlii, au fost realizate de către profesorii de sport programe de gimnastică și dansuri.

Încheierea anului școlar s-a făcut pe data de 16 iunie 1941 fără nicio serbare școlară dată fiind situația dramatică în care se afla Europa și România. La doar câteva zile de la încheierea anului școlar România avea să intre în războiul contra Uniunii Sovietice.

Anul școlar 1940/1941 a fost unul extrem de dificil pentru profesori și elevi. Destrămarea României Mari, criza politică, abdicarea forțată a regelui Carol al II-lea și venirea lui Ion Antonescu la conducerea țării, toate acestea au creat un cadru tensionat funcționării școlilor din Transilvania. Și *Școala de fete* din Alba Iulia a avut o situație grea, tocmai de aceea activitățile extrașcolare au fost mult diminuate față de anii precedenți. Nu s-au organizat excursii școlare deoarece nu existau bani, dar școala cu elevele și profesorii ei s-a implicat în ajutorarea refugiaților veniți din teritoriul cedat Ungariei în august 1940. S-a pus la punct o cantină pentru corpul didactic refugiat în cadrul școlii. Au fost acceptate pe parcursul anului școlar 52 de eleve refugiate, care au fost scutite de taxa anuală de studiu.

Referitor la biblioteca școlii de fete, din *Anuar* aflăm că exista o bibliotecă a profesorilor și o alta a elevelor. Cea a cadrelor didactice avea mai ales cărți științifice, dicționare, enciclopedii, albume de artă, iar a elevelor avea literatura cerută de programa analitică, precum și cărți în limbile engleză, franceză, germană, italiană. Cadrele didactice aveau o bibliotecă de peste 1800 de volume, iar a elevelor aproximativ 1500 de volume.

Una dintre cele mai active societăți culturale care funcționa în școala de fete a fost societatea religioasă "Cuvioasa Paraschiva". Scopul acesteia era de a forma caractere de înaltă ținută morală și etică. Ea era condusă de profesoara de religie Livia Bica. Școala avea în anul 1941, 20 de profesori, dintre care 16 femei și 4 bărbați.

După instaurarea regimului comunist soarta învățământului a fost marcată profund de reforma din 1948. Pentru orientarea procesului de învățământ, în direcția urmărită de către regimul politic, s-a introdus învățământul politic și perfecționarea cadrelor didactice prin *Institutele de Perfecționare a Cadrelor Didactice* (I.P.C.D.) înființate în acest scop. Tendința generală era cuprinderea în învățământ și promovarea în masă a tuturor copiilor de vârstă școlară, pentru formarea unor oameni noi, devotați ideii și cauzei socialismului. Astfel, cerându-se îmbinarea educației cu instrucția și străduința cadrelor didactice de a promova în procentaje de 100% sau apropiate acestora, se urmărea cantitatea și se eluda interesul pentru vârfurile dotate. Omul nou trebuia să fie instruit multilateral, educat în spirit socialist și executant docil al „sarcinilor puse în fața sa”!

Ca urmare a hotărârilor organelor superioare de „a se moderniza” sistemul de învățământ, în sensul creării școlilor medii mixte, de băieți și de fete, pentru ca aceștia să devină tovarăși și camarazi încă de pe băncile școlilor, pentru a putea să-și continue, pe aceeași linie, activitatea în producție sau în diferite alte sectoare de activitate, asistăm, începând cu anul școlar 1956/1957, la o nouă schimbare a denumirii liceului de băieți, acesta devenind „*Școala Medie Mixtă nr.2*”, Alba-Iulia, în timp ce fostul liceu de fete (din 1953/1954 *Școala Medie de fete de 10 ani*) va deveni „*Școala Medie Mixtă nr. 1*”, Alba Iulia.

La 9 ianuarie 1959, prin ordinul nr. 6 al *Ministerului Învățământului și Culturii*, se dispune ca *Școala Medie Mixtă nr.2* din Alba Iulia să poarte denumirea „*Horea, Cloșca și Crișan*”.

După mai bine de un an și jumătate, mai precis la 1 septembrie 1960, cu adresa Nr. 16671, *Secția de învățământ și Cultură* a raionului Alba făcea cunoscută hotărârea Comitetului Executiv al Sfatului Popular Regional Hunedoara, din Deva, ca la Alba Iulia să funcționeze o singură școală

medie, cu denumirea *Școala Medie „Horea, Cloșca și Crișan”*, dispunând, deci, comasarea fostelor școli medii mixte Nr.1 și Nr.2. Acest lucru se va și realiza, comasarea efectuându-se în localul actual al liceului, în timp ce localul din parcul Cetății, al fostei *Scoli medii mixte Nr.1*, va fi predat *Școlii generale Nr.2* din Alba Iulia. Din anul școlar 1960/1961 se va renunța la denumirea de școală medie și se va reveni la cea de liceu, astfel că cel din Alba Iulia va deveni *Liceul „Horea, Cloșca și Crișan”*.

Prin urmare, intenția construirii unei școli de fete în Alba Iulia începută după Unire s-a concretizat în anul 1922 și a evoluat înspre școala mixtă din anii de început ai regimului comunist. Așadar, istoria acestei instituții de învățământ s-a împletit strâns cu cea a primului liceu românesc din Transilvania creat după 1918 și reflectă toate schimbările politice și culturale care au avut loc în secolul XX - perioada marii dezvoltări culturale interbelice, instaurarea regimului autoritar carlist, al doilea război mondial și instaurarea comunismului.

Iconografie

Prima promoție a *Școlii Civile de Fete*, 1923, încă nu era liceu, cum greșit s-a scris pe tablou.
Tabloul promoț

Tabloul promoției 1932

Sala elevelor de clasa a VII-a, în anul școlar 1931-1932, ultima clasă de liceu.

În costume de gimnastică, clasa a III-a de liceu,
anul școlar 1927-1928

La terminarea clasei a IV-a de liceu, 1929

În 5 octombrie 1940 conducerea liceului se mută în noul local așteptat de atâția ani. Prin urmare, conform Ordinului Inspectoratului Nr.26.429/1940 liceul de fete se mută în localul Liceului de băieți cu care va mai funcționa o lună, alternativ înainte și după-masă.

În anul școlar 1940-1941 cursurile au început pe data de 1 octombrie și s-au ținut înainte și după-masa, iar din 21 octombrie s-a revenit la școala de dimineața. Liceu a început cu 8 clase bugetare și una extrabugetară aprobată cu Ordinul Ministrului Nr.182.280/1940. Din totalul elevelor înscrise de 327 au promovat la sfârșitul anului 266.

MATERIILE STUDIATE PE ANI DE ÎNVĂȚĂMÂNT

în anul 1940/1941

OBIECTUL	CLASA a I-a	CLASA a II-a	CLASA a III-a	CLASA a IV-a	CLASA a V-a	CLASA a VI-a	CLASA a VII-a	CLASA a VIII-a
Religie ortodoxa	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da
Religie catolică	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da
Limba română	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da
Limba Engleză	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da
Istorie	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da
Geografie	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da
Științe naturale	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da
Matematică	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da
Gospodărie	Da	-	-	-	-	-	-	-
Muzică	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da
Fizică-chimie	-	-	Da	Da	Da	Da	Da	Da
Igiena	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da
Latină	-	-	Da	Da	Da	Da	Da	Da
Limba elină	-	-	-	-	-	-	-	Da
Limba italiană	-	-	-	-	Da	Da	Da	Da
Limba germană	-	-	-	Da	Da	Da	Da	Da
Filosofie	-	-	-	-	-	Da	Da	Da
Drept	-	-	-	Da	Da	Da	Da	Da

Viața școlară este un capitol foarte interesant de studiat așa cum o arată anuarele păstrate cu mare grijă în arhive. Pentru anul școlar 1940/1941, un an special din toate punctele de vedere, serbările au fost relativ puține dar totuși s-au organizat. Anul școlar s-a deschis cu Serviciul Divin și cu cuvântul diriginților. Pe 8 noiembrie s-a sărbătorit Ziua Maiestății Sale, Regele Mihai I,

pe data de 10 mai Ziua instaurării monarhiei, pe data de 21 mai s-a celebrat Ziua Maiestății Sale Regina Mamă Elena. De Ziua de 10 Mai întreaga școală a defilat în costum național. S-au mai organizat diferite comemorări ale eroilor naționali sau au fost evocate personalități ale literaturii române. A funcționat în școală o societate de lectură care a promovat poeziile lui Mihai Eminescu, George Coșbuc, Octavian Goga. A existat un cor al școlii, au fost realizate de către profesorii de sport programe de gimnastică și dansuri.

Încheierea anului școlar s-a făcut pe data de 16 iunie 1941 fără nicio serbare școlară dată fiind situația dramatică în care se afla Europa și România. La doar câteva zile de la încheierea anului școlar România avea să intre în războiul contra Uniunii Sovietice.

Anul școlar 1940/1941 a fost unul extrem de dificil pentru profesori și elevi. Destrămarea României Mari, criza politică, abdicarea forțată a regelui Carol al II-lea și venirea lui Ion Antonescu la conducerea țării, toate acestea au creat un cadru tensionat funcționării școlilor din Transilvania. Și Școala de fete din Alba Iulia a avut o situație grea, tocmai de aceea activitățile extrașcolare au fost mult diminuate față de anii precedenți. Nu s-au organizat excursii școlare deoarece nu existau bani, dar școala cu elevele și profesorii ei s-a implicat în ajutorarea refugiaților veniți din teritoriul cedat Ungariei în august 1940. S-a pus la punct o cantină pentru corpul didactic refugiat în cadrul școlii.

Au fost acceptate pe parcursul anului școlar 52 de eleve refugiate, care au fost scutite de taxa anuală de studiu.

Referitor la biblioteca școlii de fete, din Anuar aflăm că exista o bibliotecă a profesorilor și o alta a elevelor. Cea a cadrelor didactice avea mai ales cărți științifice, dicționare, enciclopedii, albume de artă, iar a elevelor avea literatura cerută de programa analitică, precum și cărți în limbile engleză, franceză, germană, italiană. Cadrele didactice aveau o bibliotecă de peste 1800 de volume, iar a elevelor aproximativ 1500 de volume.

Una dintre cele mai active societăți culturale care funcționa în școala de fete a fost societatea religioasă „Cuvioasa Paraschiva”. Scopul acesteia era de a forma caractere de înaltă ținută morală și etică. Ea era condusă de profesoara de religie Livia Bica. Școala avea în anul 1941, 20 de profesori, dintre care 16 femei și 4 bărbați.

„NO MAN IS AN ISLAND...MALTA” PROIECT ERASMUS+ „PREDARE SI ÎNVĂȚARE ÎN SECOLUL XXI”

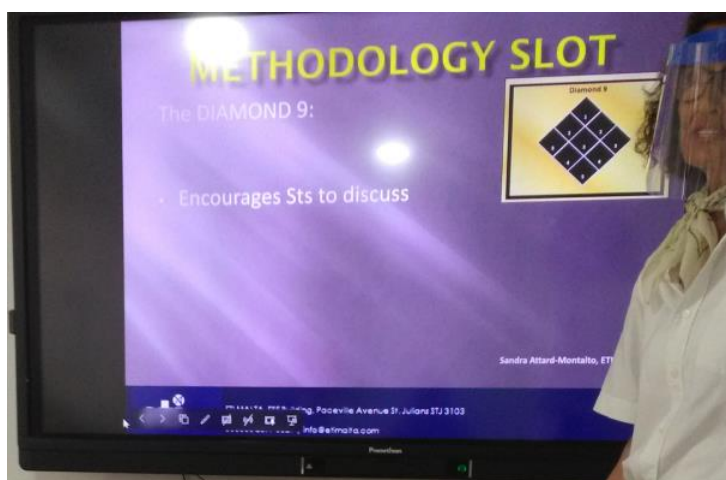
Prof. Corfiță George Andrei, Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș

Perioada 16-20 august a constituit o incursiune cultural-metodologică în cadrul cursului de perfecționare „**Practical Methodology for Teachers working with CLIL**” desfășurat în Malta. În context pandemic, cursul a reunit un număr de 7 profesori din trei țări, România, Cehia și Polonia, toți dornici să fie precum cei mai diligenți elevi ai lor.

O tendință europeană este de a se recurge la predarea anumitor discipline tradiționale precum istorie, geografie, matematică sau biologie în limba engleză. Această abordare poartă denumirea de CLIL (în română, *Învățare integrată a conținutului și a limbii*). Scopul acesteia este de a face predarea și învățarea relevante, maximizându-se beneficiile procesului instructiv-educativ.

În calitate de cursant am operaționalizat intensiv concepte mai mult sau mai puțin utilizate până la data cursului. Astfel, pornind de la banalele corelații dintre așteptările educaționale și competențele reale în secolul XXI am ajuns la gradul de aplicabilitate a unor teorii mai rafinate, precum aceea a lui Bloom sau a zonei de dezvoltare proximală. Ca de obicei, utilitatea începe atunci când se transcede contemplarea „ambalajului teoretic”. Sintetizând, întregul demers de predare-învățare capătă cu adevărat sens în momentul în care este gândit și aplicat sistemic: om-societate-mediu înconjurător (conținut-comunicare-comunitate-cogniție-competență).

Cultural, Malta se prezintă în nota ideilor transmise în cadrul cursului. Istoria, geografia, economia, educația, politica etc. converg către formarea unei simbioze deoarece, a face lucrurile bine este mai ușor decât a te afla într-o competiție de afirmare. Intercultural, cele mai multe dintre necunoscutele și așteptările educaționale aferente secolului XXI sunt comune în țările menționate. Sistemul educațional se află într-o continuă ajustare la cerințele societății contemporane. Important de reținut este faptul că mobilul acestui demers este un optimism aplicat și ancorat în realitate.

„Material realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene. Conținutul prezentului material reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorului, iar Agenția Națională și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care informația este folosită.”

„BOGĂȚIILE TOAMNEI”

Prof. învă. preșcolar Potinteu Elena Cristina, Hondola Liliana Dorina, GPP Nr 8 Alba Iulia

Tema anuală de învățare: „CÂND, CUM ȘI DE CE SE ÎNTÂMPLĂ?”

Tema proiectului: „BOGĂȚIILE TOAMNEI”

Subtemele proiectului: „ASPECTE SPECIFICE”

„HORA FRUCTELOR DE TOAMNĂ”

„ÎN GRĂDINA DE LEGUME”

„TOAMNA ÎN LUMEA FLORILOR ȘI A MICILOR
VIEȚUITOARE”

Prof.înv.preșc. Hondola Liliana-Dorina/Potinteu Elena- Cristina

Grupa: MIJLOCIE „Florilor”

Durata: 4 săptămâni (27.09.2021-22.10.2021)

Dimensiuni ale dezvoltării: - Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării - Autocontrol și expresivitate emoțională - Comportamente prosociale, de acceptare și de respectare a diversității - Activare și manifestare a potențialului creativ - Mesaje orale în diverse situații de comunicare - Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare - Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.

Comportamente vizate: - explorează și utilizează texturi și suprafețe diferite când se joacă (nisip, apă, frunze, pluș, plastic, burete etc.) - își coordonează mișcările în funcție de stimuli vizuali, ritm, cadență, pauză, semnale sonore, melodii; - recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă etc.; - își însușește și respectă reguli; înțelege efectele acestora în planul relațiilor sociale, în contexte familiare; - exersează, cu sprijin, asumarea unor responsabilități specifice vârstei, în contexte variate; - demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative; - demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii; - demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația; - demonstrează familiarizarea cu informații despre mărime, formă, greutate, înălțime, lungime, volum; - evidențiază caracteristicile unor obiecte localizate în spațiul înconjurător.

Resurse materiale: planșe cu anotimpul primăvara, fotografii, păpuși, vase de plastic, cuburi, planșe tematice, imagini pe calculator, cărți ilustrate pentru copii, creioane colorate, hârtie glasată, lipici, coli xerox, aparat foto, hârtie creponată, acuarele, pensulă, plastilină, carton, fișe, jetoane cu cele patru anotimpuri, jetoane cu insecte, legume, flori de primăvară, cărți de povești, cd-uri, calculator, videoproiector, alte materiale necesare desfășurării activităților.

Resurse umane: copii, părinți, educatoare

Metode și procedee: observația, conversația, conversația euristica, învățarea prin descoperire, explicația, problematizarea, brainstorming-ul, cubul, memorizarea

Inventar de probleme:

Ce știu copiii despre tema investigată?	Ce nu știu și vor să afle despre tema investigată?
• Că a sosit toamna;	• Care sunt păsările călătoare;
• Câteva caracteristici ale anotimpului toamna;	• Lunile anotimpului toamna;
• Părțile componente ale unor plante;	• Că fructele și legumele conțin multe vitamine;
• La ce sunt întrebuințate fructele și legumele;	• Etapele de dezvoltare ale plantelor;
• Reguli de igienă în	• Cum trebuie să îngrijim

alimentație;	plantele pentru a da roade sănătoase;
• Că trebuie să udăm plantele pentru a se dezvolta;	• Alte plante caracteristice acestui anotimp.
• Că florile de toamnă sunt: crizantema și tufănica.	

DRAGI PĂRINȚI,

Zâna Toamna a trecut și pe la grădinița noastră, mai exact la grupa mică. În săptămânile ce urmează vom sărbători împreună acest anotimp printr-o serie de jocuri și activități.

Pentru a-i informa și a le satisface anumite curiozități care vor apărea pe parcursul celor învățate, am hotărât împreună cu copiii să discutăm despre anotimpul toamna și frumusețile lui, ce flori, legume sunt în acest anotimp, de ce să respectăm și să îngrijim mediul înconjurător.

De aceea, în perioada 27.09.2021-22.10.2021, vom desfășura un proiect tematic cu tema „**BOGĂȚIILE TOAMNEI**” structurat pe următoarele subteme

„**ASPECTE SPECIFICE**”

„**HORA FRUCTELOR DE TOAMNĂ**”

„**ÎN GRĂDINA DE LEGUME**”

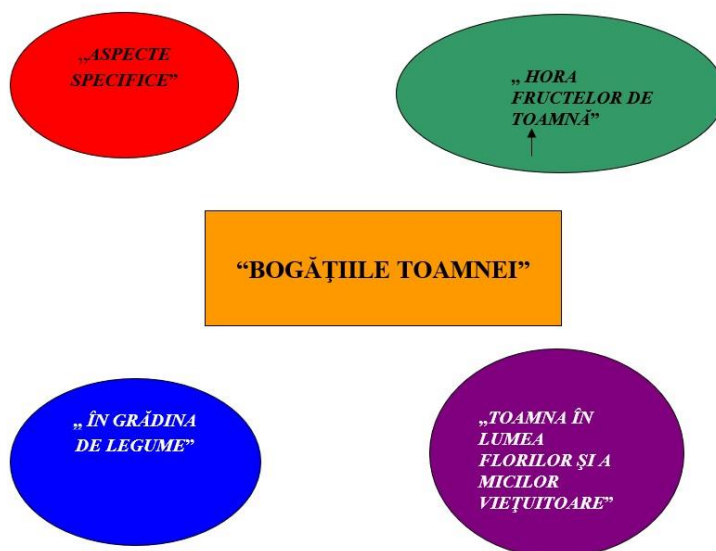
„**TOAMNA ÎN LUMEA FLORILOR ȘI A MICILOR**

VIEȚUITOARE”

În acest sens vă rugăm să discutați cu copiii despre aceste subiecte, să le dați cunoștințele și informațiile corecte, care să le împărtășească și celorlalți copii din grupă.

Vă mulțumim!

Cu mult respect,
Educatoarele grupei!

HARTA PROIECTULUI

PREVENIREA BULLYING-ULUI ÎN ȘCOALĂ

Prof. Demény Ida, Colegiul Național „Bethlen Gábor” “ Aiud

Daca vorbim despre fenomenul de bullying, întâlnit tot mai des în școli, atunci în acest caz trebuie să înțelegem că „este o agresiune făcută de către un copil sau un grup de copii, către un alt copil sau grup de copii. Dar nu orice confruntare dintre copii înseamnă bullying. Este vorba, de fapt, despre o acțiune intenționată și repetată. Este un dezechilibru de forțe între cei doi actori, unul dintre ei este în poziție de putere, în timp ce cel altul este cel slab. Bully-ul poate zămbi sau să arate satisfacție, atunci când îl tachinează pe celălalt. El caută conflictul pentru a-și manifesta dominanța”, explică Adriana Mitu, trainer în dezvoltarea inteligenței emoționale a copiilor.

Bullying-ul afectează negativ, din punct de vedere psihologic, întreaga grupă/clasă de copii, nu doar victimele și agresorii. Principala problemă de sănătate mintală, consecință a bullying-ului, este considerată a fi depresia, victimele prezentând un risc mare pentru ideea suicidară. În general, copiii victime prezintă o stimă de sine scăzută și un concept de sine negativ (nu se consideră suficient de buni). Ei se simt adesea anxioși, rușinați și chiar vinovați pentru ceea ce li s-a întâmplat. Relațiile lor de prietenie sunt adesea afectate din cauza unei frici sporite de a avea încredere în semenii lor. Copiii care acționează ca agresori sunt expuși la riscuri mai mari de comportament antisocial și delinvent, ca adolescenți și tineri, și la implicarea în comiterea de infracțiuni penale, ca adulți.

Copiii au dreptul să învețe și să se dezvolte în medii școlare sigure și sănătoase. Protejarea elevilor de hărțuire și munca pentru prevenirea acesteia, în școli, face parte din crearea unor medii sigure care îi ajută pe copii să crească, să se dezvolte în ritm propriu și în siguranță. Poate fi surprinzător să știm că bullyingul poate începe de la o vârstă fragedă. Chiar și copiii de trei și patru ani pot fi răutăcioși și rănitivi – oricât de inocenți credem adesea că sunt.

Comportamentul de agresiune nu este întotdeauna ușor de recunoscut sau definit de către adulți sau copii. Bullying-ul este atunci când copiii fac și spun lucruri neplăcute în mod deliberat și repetat.

În învățământul școlar, acest lucru poate include tachinarea, excluderea din joc, agresiunea fizică, a spune lucruri răutăcioase etc. Bullying-ul poate fi devastator și pentru preșcolari, deoarece în acești ani, ai copilăriei, petrec mai mult timp cu ceilalți copii de vârste apropiate și învață cum să-și facă prieteni.

Dacă constatăm că un copil este agresat la școală, trebuie să intervenim imediat, deoarece, acesta are nevoie de multă dragoste și sprijin, atât acasă, cât și la grădiniță. Copilul trebuie să știe, de asemenea, că vor fi luate măsuri pentru a preveni orice alte agresiuni. Atunci când, profesorul diriginte constată că un elev este agresat, este esențial ca aceasta să asculte și să vorbească atât cu copilul agresat cât și cu agresorul pentru a afla ce se întâmplă, astfel încât să poată lua măsuri. Astfel, cadrul didactic va trebui să asculte, să-i acorde copilului agresat toată atenția. Această discuție trebuie să se desfășoare într-un loc liniștit, unde nu vor fi întrerupți de ceilalți copii din grupă. Astfel, puneți copilului întrebări simple, apoi ascultați răspunsurile. Încercați să spuneți lucruri precum: „Deci, ce s-a întâmplat mai departe?” și „Ce ai făcut atunci?”

Problema trebuie rezumată. Am putea spune: „Deci, de câteva zile, atunci când tu te joci cu telefonul, Maria vine la tine și ți-l ia cu forța din mână, îl aruncă pe jos apoi începe să râdă, câteodată te și lovește și le spune celorlalți copii să nu se joace cu tine.”

Spuneți copilului că este normal să se simtă supărat. Putem spune: „Nu e de mirare că te simți atât de tristă din cauza aceasta. Nu este în regulă ca cineva să te trateze așa. Vom vorbi împreună cu Maria și vom vedea de ce se comportă așa etc”. Lăudați copilul că v-a spus, s-ar putea să nu-i fi fost ușor să vă spună despre hărțuire, iar laudele îl vor încuraja să continue să-vă împărtășească problemele. De exemplu, „Sunt foarte mulțumită că mi-ai spus despre asta. Hai să ne gândim împreună la câteva lucruri pe care le-am putea face pentru a rezolva această problemă cu Maria”.

Este foarte important cum gestionăm bullying-ul, atunci, când ai de-a face cu un bătaș preșcolar. Amintiți-vă, că aceste comportamente negative pe care le manifestă copilul agresor provin de undeva. Și, în timp ce victima agresiunii ar trebui să fie protejată îndelung, mai trebuie luată în considerare și cealaltă parte: cum a ajuns bătașul să fie așa? Cum putem lucra cu părinții copilului agresor pentru a rezolva această situație, în interesul tuturor copiilor din grupă? De obicei, există întotdeauna o poveste în spatele acestor situații violente, mai ales la o vârstă atât de fragedă. Și, aceste probleme nu se vor rezolva peste noapte. Pentru a preveni aceste comportamente violente este foarte important să desfășurăm cu școlarii activități prin care să le dezvoltăm abilitățile sociale și abilitățile de reglare a comportamentului și al emoțiilor. Astfel, pe măsură ce copiii își dezvoltă abilități sociale și de reglementare, comportamentele provocatoare și hărțuirea tind să scadă.

Elevii care agrează adesea nu sunt conștienți de ceea ce simt ceilalți. Trebuie să ajutăm și să facem elevul agresor să înțeleagă cum se pot simți ceilalți copiii atunci când sunt hărțuiți. Explicăm elevului agresor că toată lumea are sentimente și că sentimentele sunt importante. Poate citirea cărților despre emoții, vizionarea unor filme și jocurile de rol pot fi deosebit de utile pentru a-l ajuta pe elevul agresor să înțeleagă cum este să fii în locul celeilalte persoane.

În primul rând, adulții și colegii neimplicați trebuie să identifice bullying-ul încă din stadiul incipient pentru a putea interveni atunci când un copil este atacat. Punerea în practică a programelor anti-bullying pot avea mai mult succes cu copiii mici. Când apar situații de agresiune în școală, intervențiile și desfășurarea unor activități adecvate, le pot oferi copiilor abilități sociale și emoționale care îi pot ajuta să evite comportamentele de agresiune și să le formează baza pentru a cultiva relații sociale solide.

Bibliografie

1. Fenomenul bullying, 8 strategii pentru a-i pune capăt, Signe Whitson, Editura: Herald, 2017;
2. Arsova Netzelmann, T.; Steffan E.; Angelova M. Strategii pentru o clasă fără bullying, 2016;
3. Whitson S. Fenomenul Bullying: opt strategii pentru a-i pune capăt. Traducere din limba engleză: Moisescu Sorin. București: Herald, 2017.

JOCUL DIDACTIC ÎN ACTIVITĂȚILE DE EDUCARE A LIMBAJULUI, ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Prof. pt. inv. preșcolar Feurdean Maria-Garofița, G.P.P Nr. 8/9, Alba Iulia

Copilul intră în grădiniță când limbajul său e mai avansat, când este apt pentru a utiliza corect exprimările gramaticale. El vorbește fluent, utilizând propoziții dezvoltate sau chiar fraze.

În perioada preșcolară, principalul obiectiv al activităților de educare a limbajului este îmbogățirea vocabularului, precum și însușirea corectă de către preșcolari a structurii fonetice și gramaticale a limbii române. Jocul didactic îi permite educatoarei valorificarea la timp a disponibilităților preșcolarilor. Jocul ajută preșcolarul să-și exerseze înțelegerea prin comunicare, să-și dezvolte capacitatea de a discrimina, de a judeca, de a-și imagina și formula verbal imaginarul și realul.

Evoluția limbajului presupune ea însăși o serie întreagă de interese succesive. La început, copilul nu folosește decât substantivele, indicând obiectele cunoscute, apoi în vocabularul său apar verbe, conjuncțiile, adjectivele, numerele, pronumele. Această ordine e constantă, independentă de vârsta la care apare limbajul și modul de învățare a acestui limbaj.

Limbajul copiilor este egocentric și socializat. Până la intrarea în școală, este egocentric în proporție de peste 50%, procent ce scade cu înaintarea în vârstă. Vorbirea copilului din grădiniță e mult mai spontană, experiența sa verbală de până la 6-7 ani, influențându-i întreaga evoluție psihică.

Pentru a le forma preșcolarilor capacitățile de comunicare, educatoarea trebuie să aibă în vedere caracteristicile esențiale ale limbajului la vârsta preșcolară:

- sporirea expresivității;
- trecerea de la limbajul interior la cel exterior;
- dezvoltarea morfologiei și a sintaxei vorbirii.

Prin intermediul jocului didactic, copiii înțeleg mult mai ușor unele concepte și își fixează sau repetă anumite cunoștințe într-o manieră plăcută, fără ca preocuparea participanților la discuție să se diminueze. În plus, prin joc, copiii își satisfac trebuința de vorbire și trebuința de dezvoltare internă.

Jocul este activitatea fundamentală la vârsta preșcolară. „Jean Piaget consideră că jocul este un tip de adaptare, adică asimilare și acomodare.” (Mitu, Antonovici, 2005, p. 16). Jocul nu este o activitate atât de simplă cum pare la prima vedere. Prin intermediul său, respectând regulile, copilul devine mai disciplinat, își consolidează relațiile de prietenie, 29 interrelaționează cu ceilalți, exersându-și abilitățile de vorbire, asimilează noi cunoștințe cu privire la diverse aspecte.

În grădiniță, jocurile didactice de educare a limbajului cuprind:

- jocuri didactice pentru formarea deprinderii de a efectua analize fonetice. De exemplu: *Cuvintele pereche, Câte silabe are?*
- jocuri didactice pentru consolidarea deprinderii de a folosi corect substantivele la singular și plural, în nominativ, acuzativ, dativ și genitiv. De exemplu: *Ce face păpușa? A, al, ale, cui sunt jucăriile? Cui dai?*
- jocuri didactice pentru folosirea corectă a adjectivului. De exemplu: *Cum este?*
- jocuri didactice pentru consolidarea deprinderii de a construi propoziții și fraze cu sens logic și pentru formarea unei vorbiri expresive. De exemplu: *Frumusețile naturii.*
- jocuri-exercițiu pentru analiza fonetică. De exemplu: *Cum face?*
- dramatizările.

O altă clasificare a jocurilor didactice de educare a limbajului este următoarea:

- jocuri didactice pentru dezvoltarea laturii fonetice a limbajului;
- jocuri didactice pentru formarea deprinderii de exprimare corectă din punct de vedere gramatical;
- jocuri didactice pentru precizarea și activizarea vocabularului.

BIBLIOGRAFIE :

- „Curriculum pentru învățământul preșcolar 3 – 6/7 ani”, M.E.C.T, 2019, București ;
- Mitu F., Antonovici, Ș. , Metodica activităților de educare a limbajului în învățământul preșcolar (ediția a II-a, revizuită), Editura Humanitas Educațional, București, 2006

NEAGOE BASARAB – DOMN, ERUDIT, POLITICIAN, DIPLOMAT, CTITOR, PEDAGOG, PROTECTOR AL ARTEI ȘI SPIRITUALITĂȚII ȘI OM AL LITERELOR. 500 DE ANI DE LA MOARTEA CELUI MAI CULT DOMN DIN ȚARA ROMÂNEASCĂ

Prof. Galdău Cosmin-Constantin, Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Alba Iulia

În prezentul articol ne vom înclina cu precădere spre tot ceea ce însemnat în cultura românească de peste veacuri, politica, diplomația, dragostea pentru artă și credință, erudiția vastă a unuia dintre cei mai de seamă, însemnați și remarcabili domnitori din întreaga istorie a neamului românesc. De aceea, se cuvine deci, ca semn de reală apreciere să aducem un mic, dacă nu infim

gest de omagiu în amintirea celui mai ilustru domn al Țării Românești al veacului al XIV-lea, domnul și Sfântul Voievod Neagoe Basarab.

Astăzi, în plină pandemie, la ceas de aniversare a celor cinci secole pline de la trecerea la cele veșnice ale lui Neagoe Basarab, nu ne rămâne decât să aducem cinste, dacă nu prin activități de omagiere așa cum ar fi firesc, măcar prin câteva cuvinte de laudă menite să trezească în memoria tuturor românilor a anului 2021, un sentiment profund și real de respect pentru un mare reprezentant al culturii noastre naționale.

Țările Române în secolul al XVI-lea, spre deosebire de vestul Europei, acolo unde se afirmaseră cu precădere curentele Renașterii și a Umanismului și se răspândeau rapid ideile Reformei religioase ale lui Luther, se confruntau cu reale probleme cauzate în plan intern, de desele lupte interne pentru domnie, mai ales în Țara Românească, iar în plan extern, presiunea impusă de Imperiului Otoman le sufla mai mereu în ceafă, mai ales prin ascensiunea politică și teritorială din timpul sultanului Soliman Magnificul.

În prima jumătate a secolului al XVI-lea, Țara Românească plătea un tribut considerabil Porții, dar beneficia de autonomie internă și își păstra instituțiile centrale, momentul prielnic de intrare pe scena politică a Țării Românești a voievodului Neagoe Basarab.

Neagoe Basarab supranumit de către Bogdan Petriceicu Hașdeu „*Marc Aureliu al Țării Românești, principe, artist și filosof*” sau „*domn cu apucături împărătești*” cum afirma marele istoric român al tuturor timpurilor, Nicolae Iorga, a fost domn al Țării Românești pentru o perioadă scurtă între 1512-1521, perioadă marcată de numeroase realizări culturale. Inclinațiile sale și aplecările către cultură vor marca întreaga gândire ce va urma în Țara Românească, și mai ales prin veritabilul tratat de diplomatie, arhicunoscut „*Învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său, Teodosie*”.

Despre domnul Neagoe Basarab se poate afirma astăzi fără ezitare că, a fost omul epocii sale. A fost un domnitor evlavios, erudit, înțelept, viteaz, dibaci în mânăuirea armelor și în organizarea armatei, de asemenea, a dovedit reale calități de gospodar iscusit, politician desăvârșit, diplomat abil, bun psiholog cu adevărate abilități de pedagog.

Se naște în 1481, în familia Craioveștilor, fiind fiul marelui vornic Pârvu Craiovescu și al Neagăi din Hotărani. A beneficiat de o educație de calitate din partea călugărului Macarie de la Bistrița, patriarhului Nifon și a lui Maxim Brancovič, având vaste abilități de a vorbi în diverse limbi europene printre care, greaca, slavona sau latina. A fost unul dintre părtaș la tipărirea unor lucrări importante de cult precum, cea a Liturghierului slavon din 1508, a Octoihului din 1510 și a Tetraevangheliarului din 1512.

În anul 1512, în timpul său, se tipărește un *Tetraevanghel* slavon la Târgoviște, care se alcătuiă într-o oarecare ordine canonică din cele patru evanghelii după Matei, Marcu, Luca și Ioan. Neagoe Basarab precizează în cuvântul înainte al acestui Tetraevangheliar următoarele cuvinte: „*Pentru că Dumnezeu, Cel căruia întru Treime ne închinăm, a binevoit să umple Biserica Sa cu cărți sfinte pentru folosul cititorilor, drept aceea și eu, întru Hristos Dumnezeu binecredinciosul și de Dumnezeu păzitul și domn însuși stăpânitor Io Basarab /.../ am râvnit pentru această de suflet mântuitoare carte Tetraevanghel, cu ajutorul Sfântului Duh și cu dragostea către sfintele Biserici /.../. Rog deci pe cei tineri, pe cei vârstnici și pe cei bătrâni, care veți citi sau veți scrie, pentru dragostea lui Hristos, să îndreptați iar pe noi care cu osârdie ne-am trudit la această lucrare, să ne binecuvântați, pentru ca împreună slăvind pe Tatăl, din care sunt toate, pe Fiul, prin care sunt toate, și pe Duhul Sfânt, întru care sunt toate, să aflăm aici pace și milă, iar dincolo să ne bucurăm de lumină și fericire*”

A călătorit în diverse state europene, ca de pildă, Ungaria, Austria sau chiar în Imperiul Otoman, reîntors în țară va ocupa mai multe dregătorii, până la cea de mare postelnic între 1501-1509, dar și pe cea de mare comis între 1510 până în 1511.

În anul 1510, Neagoe Basarab sprijinit și de o oaste de turci otomani la care fusese refugiat, reușește să-l înfrângă în lupta de la Văcărești pe domnitorul precedent, Vlad cel Tânăr, urcând mai apoi pe tronul Țării Românești. La 23 ianuarie 1512 va urca pe tronul Țării Românești, unde va rămâne până în luna septembrie a anului 1521. Aspect care reiese și din cele înscrise pe piatra de

mormânt a domnitorului Vlad cel Tânăr: „la anul 1512, ghenarie (ianuarie) 23, au răposat robul lui Dumnezeu, Io Vlad voievod, fratele lui Io Radul, fiul prea bunului și marelui Io Vlad voievod. Și într-al 26-lea an la vârstei șezu pe scaunul domnesc. Și a venit domn Io Basarab voievod, și fiind luptă, au tăiat capul lui Vlad în cetatea Bucureștiului”.

Așadar, începutul domniei lui Neagoe Basarab va fi pus sub semnul peripețiilor, intrigilor, trădărilor, răsturnărilor de situație, în funcție de interesele marilor boierilor munteni sau ale Marilor Puteri europene.

Neagoe susținea că își avea descendența din familia Basarabilor, declarându-se fiu al lui Basarab cel Tânăr cunoscut ca și Țepeluș, pentru a susține că este într-adevăr „os domnesc”, deși nu era deloc așa. Letopisețul Cantacuzinesc din 8 februarie 1512 afirma cu privire la numirea lui Neagoe Basarab ca domnitor următoarele: „Iar el nici într-un chip nu vrea să se plece și să fie domn și cu glas mare zise către tot norodul: Puneți alt pe carele veți vrea dimpreună și cu sfatul nostru, iar pe mine mă iertați, că nu voi fi, iar nărodul tot striga și zicea către dânsul: iată nu va Dumnezeu să fie altul, nici noi, ci numai tu să fii nouă domn... Deci și Neagoe să plecă glasului năroadelor și luă coruna și scaunul a toată țara românească. Și îndată făcu judecată și dreptate între oameni”.

În timpul domniei sale a realizat importante lucrări diplomatice și economice pentru Țara Românească, precum, dezvoltarea comerțului și a diferitelor meșteșuguri. În politica internă a îndepărtat orice infiltrație turcească aflată la nordul Dunării, ca urmare, va trebui să accepte mărirea haraciului, ajunsă la 13.000 de galbeni.

A încheiat diverse relații diplomatice și de prietenie cu Ungaria, Polonia, Veneția sau Roma, mediind în conflictul religios dintre catolici și ortodocși. A dus o intensă politică de echilibru încercând să îndepărteze stăpânirea otomană din Țara Românească.

În ceea ce privește politica externă, în 1519, împreună cu Ștefan al IV-lea trimite un ambasador la Vatican prin intermediul căruia "*Basarab și aleșii săi fii Theodosie și Petru și urmașii săi și Ștefan și fiii săi*" se vor alătura principilor creștini și papei de la Roma la "*sfânta expediție împotriva lui Selim I, tiranul turcilor*", țara rămâne în timpul lui Neagoe Basarab vasală Imperiului Otoman, în același timp Ungaria și Imperiul Otoman încheiaseră un tratat din care Țara Românească era exclusă, dar își păstra integritatea teritorială.

Neagoe Basarab s-a dovedit și un mare ctitor, contribuind masiv la reabilitarea bisericii vechii mitropolii din Târgoviște, la reconstruirea mănăstirilor Tismana, Cozia și Snagov, la rezidirea școlii din Scheii Brașovului și la repararea diferitelor mănăstiri și biserici.

Dar cea mai mare realizare arhitecturală a sa, a fost zidirea Mănăstirii de la Curtea de Argeș. Construcția acestui edificiu monahal a început odată cu așezarea pe scaunul domnesc a lui Basarab, 1512 și s-a încheiat la un an după moartea domnitorului, în 1522. Magnificul lăcaș de cult îmbină foarte bine diferite elemente microasiatice, armenesti, sârbești, bizantine cu cele occidentale, iar sfințirea făcându-se la data de 15 august 1517.

Ctitorirea mănăstirii Argeșului de către Neagoe a rămas în acea epocă, ca un eveniment de o anvergură deosebită, marcând ideea că întreaga ortodoxie era pe poziție de apărare în fața expansiunii otomane. În acele vremuri se zvonea că, în teritoriile supuse religiei mahomedane nu se putea construi o biserică mai înaltă decât un om călare. Creștinii ortodocși aflați sub suzeranitatea otomanilor găsiseră o "*adevărată nișă*": *bisericile subterane*, Mănăstirea Argeșului devenind la vremea respectivă, *cea mai mare și frumoasă biserică zidită după 1453*.

Domnul Basarab a fost un adevărat *protector al moștenirii bizantine, al artei și spiritualității* așa cum este redat de o frescă de la mănăstirea Snagov, unde Neagoe este reprezentat cu vulturul bicefal bizantin, cusut cu aur pe veșmintele sale de brocart roșu.

De asemenea, pentru realizările sale în lupta ortodoxiei împotriva Islamului, domnul Neagoe Basarab va rămâne în paginile istoriei poporului român, ca „*Domn al culturii, spiritualității și Prinț al Păcii*”. De aceea, ca semn de omagiu și etern respect pentru faptele sale sfinte, Biserica Ortodoxă Română l-a canonizat în rândul sfinților la 8 iulie 2008, iar praznicul lui se face pe data de 26 septembrie.

Acest domn ilustru al Țării Românești s-a remarcat și în lumea condeiului, unde a fost autorul unei lucrări literare și diplomatice, printre cele mai vechi din sud-estul Europei, și anume, „Învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său, Teodosie”. Despre acest remarcabil, mai degrabă, tratat de diplomație, se consideră că, ar fi fost redactat între anii 1519-1521, în limba slavonă. Se pare că aceasta ar fi fost tradusă în limba română, iar mai apoi și în limba greacă. Bogdan Petriceicu Hașdeu afirmă că opera lui Basarab către fiul său, că a fost un „monument de literatură, politică, filozofie și elocvență”.

Mai mult decât atât, această lucrare îmbină extrem de perfect elemente de guvernare politică statală, determinate de performanță, îndrumări adecvate celor tineri și importante detalii care pun în valoare influența spirituală ortodoxă de factură bizantină a domnitorilor ce vor urma la cârma țării.

Preluând modelul împăraților bizantini, Neagoe a scris opera, destinată fiului său, ca pe o operă de compilație cu unele părți autentice, care reflectă o mare și o profundă capacitate de gândire completată, fără echivoc, de un real talent literar. Elementele politicii bizantine, sunt în acest tratat completate și de propriile sale concluzii bazate, în mod special, pe experiența sa politică. În ceea ce a reprezentat nota de originalitate a lucrării, se conturează o primă afirmare sau expunere scrisă, a gândirii politice românești cu mici detalii a unor principii reprezentative din diplomația românească.

După mai bine de nouă ani de domnie, încununată de multe realizări, domnul Țării Românești, Neagoe Basarab părăsește cele lumești la data de 15 septembrie 1521 fiind înmormântat la ctitoria sa, Mănăstirea Curtea de Argeș, „lăsând în urma sa multă lumină, lumină ale cărei raze pătrund până la noi cei de astăzi”. Pe piatra de mormânt se regăsesc cuvintele care spus așa: „A răposat robul lui Dumnezeu Io Neagoe Voievod și Domn a toată Țara Românească și a părților dunărene, în luna lui Septembrie 15 zile, anul 7029 (1521), crugul soarelui 26, crugul lunii 15, temelia 18. A domnit 9 ani și jumătate. Și rog pe cei ce Dumnezeu îi va îngădui să vie după noi, să păzească adăpostul acesta mic și lăcașul oaselor mele, ca să fie nestricat”.

În final, nu ne rămâne decât să luăm aminte la învățăturile acestui domnitor și să păstrăm vie amintirea și munca sa artistică, culturală, diplomatică și spirituală. Deși, cultura românească în veacul al XVI-lea nu era legată cu cea vest-europeană din pricina conjuncturii istorice și politice a acelor vremuri, prin întreaga sa activitate, domnitorul Neagoe Basarab a redat culturii naționale adevărate principii renascentiste, umaniste, mai ales prin personalitatea sa, cea a omului umanist, erudit, educat, înclinat spre artă și spiritualitate, creând în mod indirect o conexiune a Țării Românești cu lumea culturală din vestul continentului.

Bibliografia:

- Bogdan Petriceicu Hașdeu, *Basarabii. Cine? – De unde? – De când?*, STABILIMENT GRAFIC I.V.SOCECU, Strada Berzei 59, 1894, p.6.
- Nicolae Iorga, *Istoria Bisericii Românești și a vieții religioase a Românilor*, Tipografia "Neamul Românesc", Vălenii de Munte, 1908.
- Pavel Chihaia, *De la "Negru Vodă" la Neagoe Basarab. Interferențe literar-artistice în cultura românească a evului de mijloc*. Editura Academiei. București 1979.
- Manole Neagoe, *Neagoe Basarab*, București, Editura Științifică, 1971, p.263.
- Manole, Neagoe: *Despre politica externă a lui Neagoe Basarab*. în Studii, t. 19(1966) nr. 4, p. 745-764.
- Radu Ștefan Ciobanu, *Neagoe-Basarab: 1512-1521*, București, Editura Militară, 1986, p.200.
- Nicolae Constantinescu, *Curtea de Argeș (1200-1400): asupra începuturilor Țării Românești*, București, Editura Academiei, 1984, p.170.
- Mihai-D. Grigore, *Neagoe Basarab -- Princeps Christianus. Christianitas-Semantik im Vergleich mit Erasmus, Luther und Machiavelli (1513-1523)*, Frankfurt Main, Peter Lang, 2015, 433p.
- Ion D. Sandu, *Neagoe Basarab, apărător și sprijinitor al ortodoxiei*, Sibiu, 1938.

- Alexandru Briciu, Sfântul Voievod Neagoe Basarab, prinț al păcii, în *Ziarul Lumina*, 26 septembrie 2009.
- Daniela Cârlea Șontică CANONIZARE / Neagoe Basarab a fost trecut în rândul sfinților, în *Jurnalul Național*, 25 octombrie 2008.
- Ștefan Ștefănescu, *Țara Românească de la Basarab I „Întemeietorul” până la Mihai Viteazul*, Editura Academiei, București, RSR, 1970, p. 87-91.

INTELIGENȚA EMOȚIONALĂ

Prof. învă. primar Crișan Semidia, Școala Gimnazială Vadu Moșilor

Educatorul are un rol la fel de important în achiziționarea abilităților emoționale și sociale precum familia. Expectanțele educatorilor, atitudinea acestora vis a vis de reacțiile și comportamentele manifestate sunt o sursă de învățare despre emoții. Utilizarea în diferite contexte a cuvintelor ce denumesc emoții, discutarea consecințelor emoționale ale unor comportamente și învățarea unor modalități de reglare emoțională îl vor determina pe copil să –și dezvolte abilitățile emoționale și sociale. O relație de atașament securizant între copil și educator va oferi o sursă suplimentară de adaptare la mediu și de compensare a posibilelor relații insecurizante cu părinții.

Componenta emoțională cuprinde:

1. Experiențierea (trăirea) și exprimarea emoțiilor
2. Înțelegerea și recunoașterea emoțiilor
3. Reglarea emoțională

Pentru dezvoltarea abilităților de identificare și înțelegere a emoțiilor este important în primul rând să le conștientizăm. Pentru copii mai mici este foarte greu, dar monitorizarea reacțiilor fiziologice și comportamentale ne aduc informații despre trăirile emoționale. Etichetarea lingvistică a acestor stări facilitează conștientizarea stărilor respective.

Cele mai cunoscute și, deopotrivă, mai eficiente strategii de alfabetizare emoțională sunt reprezentate de programele de educație rațional – emotivă și comportamentală (EREC). Un astfel de program ne este oferit de către Dr. Ann Vernon prin lucrarea „Consilierea în școală: dezvoltarea inteligenței emoționale prin educație rațional-emotivă și comportamentală”. Autoarea a organizat materialul în funcție de conținutul tematic și, respectiv, nivelul dezvoltării mentale a elevilor destinatari rezultând astfel trei volume ce corespund celor trei cicluri ale învățământului preuniversitar: primar, gimnazial și liceal.

Odată cu înaintarea în vârstă copiii înțeleg că reacțiile emoționale sunt legate de gândurile care apar în anumite situații și conștientizarea acestor emoții este legată de capacitatea lor de a le gestiona.

Abilitatea de a exprima emoțiile în mod adecvat presupune exprimarea acestora (verbal sau nonverbal) sub o formă care să favorizeze adaptarea socială. Modul în care copilul înțelege relația dintre trăirea emoțională și consecințele ei îl va determina să-și exprime adecvat emoțiile și să se integreze mai bine în grup.

Empatia reprezintă capacitatea individului de a trăi o emoție ca și cum ar fi „în locul celuilalt”, de a fi alături de acesta. Presupune transmiterea, prin comportament și comunicare a faptului că oferim înțelegere și sprijin persoanei care trăiește un moment emoțional negativ.

Înțelegerea și recunoașterea emoțiilor presupune etichetarea lor verbală (este trist) și una non-verbală (mimica, gestică, tonalitatea vocii, etc).

Decodarea corectă a mesajelor emoționale sunt o sursă de informații care ne ghidează comportamentul, dar și pentru manifestarea empatiei și a comportamentului prosocial.

Reglarea emoțională presupune monitorizarea, evaluarea și modificarea reacțiilor emoționale în vederea manifestării unor comportamente dezirabile social. Gestionarea eficientă a emoțiilor este necesară pentru diminuarea stresului provocat de emoțiile disfuncționale.

Dar aceste strategii de reglare emoțională depind de calitatea relațiilor pe care le au copiii cu adulții, cum învață și exersează aceste strategii. Prin practici de socializare (discuții despre emoții, atitudinea față de conflicte, exprimarea/inhibarea manifestărilor emoționale) se dezvoltă competențele emoționale. În timp copiii învață și strategii prin care să acționeze independent de adulți pentru o adaptare optimă la cerințe.

**HÎ, HÎ, HÎ,
CINE CREZI C-AR
CĂȘTIGA, DACĂ NOI DOI
NE-AM DUELA!**

https://ro.pinterest.com/pin/539376492861427359/?nic_v2=1a3pdS8DH

https://ro.pinterest.com/pin/28710516351479352/?nic_v2=1a3pdS8DH

1. Delacour J. Introducere în neuroștiințele cognitive. Iași: Polirom, 2001.
2. Doron R., Parot F. Dicționar de psihologie. București: Humanitas, 1999.
3. Joița E. Educația cognitivă: Fundamente. Metodologie. Iași: Polirom, 2002.
4. Negovan V. Introducere în psihologia educației. București: Ed. Univer., 2006.

MODALITĂȚI DE REALIZARE PRACTICĂ A OBIECTIVELOR PARTICULARE PENTRU FIECARE COMPONENTĂ EDUCATIVĂ LA CICLUL PRIMAR

Prof. Sav Paraschiva Mariana, Școala Primară Sălciua de Jos

Elevul vine la școală nu numai cu inteligența sa, ci cu întreaga personalitate, cu emoțiile sale, interesele sale. Starea de spirit cu care vine elevul la lecții, determinată în cea mai mare măsură de natura relațiilor învățător- elev are o importanță educativă deosebită. Sentimentele pozitive, starea psihică corespunzătoare, optimismul ajută elevul să învingă greutățile, să manifeste perseverență și voință, să lucreze cu toată capacitatea.

Învățătorii sunt preocupați pentru cunoașterea personalității copilului pe baza căreia își pot orienta acțiunile și intențiile educative în direcția stimulării copilului de a participa la procesul devenirii sale.

Încă din prima zi de școală, un accent deosebit punem pe educația pentru sănătate. Prin îndrumările oferite privind problemele igienice îi ajutăm să își dezvolte responsabilitatea pentru igiena individuală și a celor din jur, precum și să își formeze deprinderi de igienă personală. Discuțiile cu privire la igiena corpului și îmbrăcăminteii îi ajută să cunoască consecințele nerespectării normelor de igienă și curățenie.

Încă de mici, copiii trebuie obișnuiți să devină buni cetățeni care știu să analizeze fapte și întâmplări din viață, dar pot să-și aprecieze conduita proprie precum și a celorlalți. La orele de comunicare în limba română și matematică, unde elevii au teme pentru acasă, apar situații diferite: teme nefăcute, caiete uitate. Aici intervenim pentru a combate lenea, minciuna. Nefiind supravegheați acasă unde sunt captați de jocuri și joacă, uită de teme. Ar fi ideal dacă fiecare elev ar avea un program (orar) și acasă ca să știe ce are de făcut, să știe cum să-și împartă timpul.

Conținutul timpului liber al elevului este un indicator esențial al maturizării lui social-culturale, dar în același timp și o modalitate de reflectare a noilor achiziții din activitatea școlară. Timpul liber trebuie organizat să satisfacă nevoia de afecțiune interumană, trebuie să constituie un mijloc de dezvoltare a sănătății psihice și fizice, trebuie să fie un mijloc de unificare a grupului familial. Experiențele pe care elevul le dobândește în timpul liber trebuie să-i asigure capacitatea de a răspunde adecvat la cerințele sociale, să-i învingă stresul tot mai accelerat al mijloacelor informaționale prin dezvoltarea capacității de selecție. Educația în familie pentru timpul liber îl va învăța pe elev să se elibereze de stimularea cognitivă, să se relaxeze, să evite suprasolicitarea capacităților de receptare.

Școala este cea care asigură și formarea gustului și judecății estetice. Educația atitudinii față de frumos se realizează prin orele de arte vizuale și abilități practice. Cadrul didactic intervine pentru a-l învăța limbajul artei, reguli și tehnici moderne. Limbajul plastic al elevilor reprezintă învelișul material al gândirii lor artistice.

La educarea gustului pentru frumos o contribuție deosebită își aduc activitățile practice desfășurate în școală. Faptul că la lecțiile de abilități practice elevii vin în contact cu bogăția de forme și culori a obiectelor care le confecționează face ca ei să nu rămână simpli admiratori pasivi ai acestora, ci să aibă o atitudine creatoare față de frumos.

Prin conținutul numeroaselor lecții de comunicare în limba română, prin cunoștințele însușite la matematică, cu prilejul diferitelor vizite, elevii își dau seama de importanța muncii depusă de oameni, de necesitatea pregătirii temeinice în vederea obținerii unor rezultate de valoare. Elevii sunt antrenați în mod sistematic în efectuarea unor activități practice simple cum ar fi efectuarea serviciului pe școală, pe clasă, pregătirea pentru școală.

Sensibilitatea, dragostea pentru frumos, comportamentul civilizat, bunul gust, bunul simț, dragostea pentru muncă sunt calități esențiale care reflectă gradul de cunoștințe, de cultură asimilate pe parcursul școlii și al vieții, manifestate în dorința de a transforma estetic și benefic lumea.

Bibliografie:

- Constantin Cucos, Pedagogie, Editura Polirom, 2006
- Viorel Ionel, Pedagogia situațiilor educative, Editura Polirom, 2003
- Lavinia Bârlogeanu, Psihopedagogia artei. Educația estetică, Editura Polirom 2006
- I. O. Pânișoară, Comunicare eficientă (ediția a II-a revăzută și adăugită), Editura Polirom 2006

COLABORAREA ȘCOALĂ – FAMILIE ÎN PROCESUL DE DIGITALIZARE AL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI

*Prof. înv. primar Alecușan Elena Gabriela
Școala Gimnazială „Simion Bărnuțiu” Blaj-Tiur, structura Mănărade*

“Copiii nu sunt singurii care cresc. Și părinții cresc. Tot așa cum noi ne privim copiii, să vedem ce fac cu viețile lor, tot așa ne privesc și ei pe noi, să vadă ce facem noi cu ale noastre. Nu le pot spune copiilor mei să ajungă până la stele. Tot ce pot face este ca eu să mă întind spre ele.”

Joyce Maynard

O educație de calitate se realizează atunci când, la procesul de formare a micilor școlari participă în mod armonios toți factorii educaționali. Relația de colaborare permanentă cu familia este una dintre condițiile esențiale care asigură succesul școlar.

O situație aparte o reprezintă educația în mediul online.

Ce face învățătoarea?

- Ține legătura cu toți elevii prin diferite modalități: classroom, messenger, whatsapp, telefonic cu cei care nu au conexiune la internet;
- Pregătește și desfășoară activitățile în online;
- Corectează temele elevilor și le oferă feedback;
- Selectează de pe internet și din alte surse materiale potrivite temelor abordate în cadrul lecțiilor;

Ce fac părinții în școala online?

- Asigură copilului, în limita posibilităților, participarea directă la cursurile online prin deținerea unui dispozitiv electronic;
- Asigură conexiunea la internet;
- Asigură un climat propice studiului;
- Îi ajută să se conecteze la întâlnirea cu cadrul didactic;
- Îi supraveghează, îi încurajează, verificându-le temele;
- Îi învață pe elevi să-și accepte greșelile și să le corecteze, fără a-i certa sau învinui;
- Le insuflă copiilor dragostea pentru adevăr. Elevul și părintele trebuie să fie corecți, să nu caute modalități prin care „păcălesc” învățătoarea;

Ce nu fac părinții în școala online:

- NU le fac temele copiilor;
- NU răspund în locul elevilor;
- NU răspund în locul elevilor.

Părinții trebuie să devină conștienți de influența pe care o exercită prezența lor în viața copilului, să fie convinși că educația dată copilului, pentru societatea actuală este diferită de cele precedente, că societatea actuală va fi diferită de cea anterioară, în care s-au format ei, iar copilul trebuie pregătit corespunzător.

Familia exercită o influență deosebit de adâncă asupra copiilor. O mare parte despre cunoștințele despre natură, societate, deprinderile igienice, obișnuințele de comportament, elevul le datorează educației primite în familie. Rolul familiei este foarte important în dezvoltarea copilului din punct de vedere fizic, intelectual, moral estetic, ș.a..

Copilul trăiește un sentiment de mândrie atunci când părinții săi se implică în activitățile școlii sau îi sprijină în realizarea sarcinilor de învățare. În mod sigur aceste fapte au ecouri pozitive în formarea personalității copilului, în conștiința lui. Ca urmare își va respecta mai mult părinții, va învăța să aprecieze munca celorlalți, îi va fi asigurat succesul școlar

BIBLIOGRAFIE :

1. Cerghit, I.; Radu, I.T.; Popescu, E.; Vlăsceanu, L., „Didactica”, manual pentru clasa a X-a, școli normale, E.D.P., R.A., 1997;
2. Kant, Im., Tratat de pedagogie. Iași, Editura Agora, 1992.
3. Nica, I, Țopa, L., Colaborarea școlii cu familia elevilor de clasa I, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1974.